C/2026/3896

20.7.2026

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN**

# Vejledende dokument [1] til forordning (EU) 2023/1115 om skovrydningsfrie produkter [2]

(C/2026/3896)

## Indholdsfortegnelse


| | | Side |
|---|---|---|
| 1. | DEFINITION AF »BRINGE I OMSÆTNING«, »GØRE TILGÆNGELIG PÅ MARKEDET« OG »EKSPORT« | 3 |
| a) | Bringe i omsætning | 4 |
| b) | Gøre tilgængelig på markedet | 4 |
| c) | Eksport | 5 |
| 2. | DEFINITION AF »OPERATØR«, »OPERATØR I EFTERFØLGENDE LED I FORSYNINGSKÆDEN«, »MIKROPRIMÆROPERATØR ELLER LILLE PRIMÆROPERATØR« OG »FORHANDLER« | 5 |
| a) | Operatør | 5 |
| b) | Mikroprimæroperatør eller lille primæroperatør | 7 |
| c) | Operatør i efterfølgende led i forsyningskæden | 7 |
| d) | Forhandler | 7 |
| 3. | IKRAFTTRÆDELSESDATO Og TIDSRAMME FOR ANVENDELSE | 8 |
| 4. | DUE DILIGENCE | 10 |
| a) | Risikovurdering og risikobegrænsning (artikel 10 og 11) | 11 |
| b) | Ubetydelig risiko | 12 |
| c) | Forpligtelser for mikroprimæroperatører og små primæroperatører | 12 |
| d) | Forpligtelser for operatører i efterfølgende led i forsyningskæden og forhandlere | 13 |
| e) | Lempet due diligence, dvs. indkøb fra lavrisikoland | 13 |
| f) | Samspil med direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed og forordningen om tvangsarbejde | 14 |
| 5. | PRÆCISERING AF »KOMPLEKSITETEN AF FORSYNINGSKÆDEN« | 14 |
| 6. | LOVLIGHED | 15 |
| a) | Relevant lovgivning i produktionslandet | 15 |
| b) | Due diligence vedrørende lovlighed | 17 |
| 7. | VAREDÆKNING | 19 |
| a) | Præcisering – Pakningsgenstande og emballagematerialer | 19 |
| b) | Præcisering – Affald og nyttiggjorte og genanvendte produkter | 20 |
| 8. | OPRETHOLDELSE AF EN DUE DILIGENCE-ORDNING | 22 |
| 9. | SAMMENSATTE PRODUKTER | 22 |
| 10. | CERTIFICERINGSORDNINGERS OG ANDRE TREDJEPARTSVERIFIKATIONSORDNINGERS ROLLE I RISIKOVURDERING OG RISIKOBEGRÆNSNING | 24 |
| a) | Certificeringsordningers og tredjepartsverifikationsordningers rolle | 24 |
| b) | Baggrundsoplysninger | 26 |


[1] Intet i dette vejledende dokument erstatter eller træder i stedet for en direkte henvisning til de beskrevne instrumenter, og Kommissionen påtager sig intet ansvar for tab eller skade, der skyldes fejl eller udsagn i det. Kun Den Europæiske Unions Domstol kan træffe endelig afgørelse om fortolkningen af forordningen.

[2] EUT L 150 af 9.6.2023, s. 206. ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1115/oj.

11. LANDBRUGSMÆSSIG ANVENDELSE ..... 27
1. Indledning ..... 27
2. Præcisering af omlægning af skov til arealer, hvis formål ikke er landbrugsmæssig anvendelse ..... 28
3. Definition af »skov« ..... 29
4. Definition af »landbrugsmæssig anvendelse« og undtagelser ..... 30
a) Præcisering af landbrugsformål ..... 30
b) Præcisering af den primære arealanvendelse ..... 31
c) Definition af »landbrugsplantage« ..... 32
d) Præcisering af »skovlandbrugssystem« ..... 32
5. Præcisering af arealanvendelse i tilfælde af flere arealanvendelsestyper i samme område og anvendelse af matrikelregistre og matrikelkort ..... 33

## INDLEDNING

I artikel 15, stk. 5, i forordning (EU) 2023/1115 om tilgængeliggørelse på EU-markedet og eksport fra Unionen af visse råvarer og produkter, der er forbundet med skovrydning og skovforringelse, og om ophævelse af forordning (EU) nr. 995/2010 (»forordningen om skovrydningsfrie produkter« eller »forordningen«) fastsættes det, at Kommissionen kan udarbejde retningslinjer for at lette en harmoniseret gennemførelse af forordningen.

Formålet med denne vejledning er at give oplysninger om visse aspekter af forordningen om skovrydningsfrie produkter. Den erstatter ikke, supplerer ikke og ændrer ikke bestemmelserne i forordningen, som fastsætter de retlige forpligtelser. Denne vejledning bør ikke læses isoleret. Den skal ses i sammenhæng med lovgivningen og ikke som en uafhængig reference.

Vejledningen er imidlertid et nyttigt referencemateriale for alle, der skal overholde forordningen om skovrydningsfrie produkter, da den yderligere præciserer særlige dele af retsakten, hvilket betyder, at den kan vejlede operatører og forhandlere. Den kan også vejlede nationale kompetente myndigheder og håndhævelsesorganer samt nationale domstole i processen med at gennemføre og håndhæve forordningen.

De spørgsmål, der behandles i dette dokument, blev drøftet og udviklet i samarbejde med udpegede repræsentanter for medlemsstaterne. Yderligere spørgsmål kan behandles, når der er mere erfaring med anvendelsen af forordningen om skovrydningsfrie produkter, og i dette tilfælde vil vejledningen blive revideret i overensstemmelse hermed.

For alle spørgsmål, der behandles i denne vejledning, skal det bemærkes, at definitionerne i forordningen i overensstemmelse med betragtning 43 bygger på arbejdet i De Forenede Nationers Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO), Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC), De Forenede Nationers Miljøprogram (UNEP) og Den Internationale Naturværnsunion (IUCN).

Med tredje udgave af det vejledende dokument forbedres klarheden, herunder med hensyn til anvendelsesfrister, præcisionen af bestemmelserne for operatører og forhandlere, og fremmes enkel og effektiv due diligence og sporbarhed. Det bør læses i sammenhæng med de ofte stillede spørgsmål, som giver yderligere eksempler og forklaringer vedrørende spørgsmål fra en bred vifte af interessenter.

Proportionalitetsprincippet er et af de generelle principper i EU-retten, som finder anvendelse på fortolkningen og håndhævelsen af EU-lovgivningen ([3]), hvilket omfatter medlemsstaternes håndhævelse af bestemmelserne i EU-retsakter, idet der også tages hensyn til de relevante bestemmelser i traktaten.

### 1. DEFINITION AF »BRINGE I OMSÆTNING«, »GØRE TILGÆNGELIG PÅ MARKEDET« OG »EKSPORT«

Relevant lovgivning:

*Forordningen om skovrydningsfrie produkter – artikel 2 – Definitioner, artikel 4 – Operatørers forpligtelser, artikel 4a – Forenklet ordning for mikroprimæroperatører og små primæroperatører, artikel 5 – Forpligtelser for operatører i efterfølgende led i forsyningskæden og forhandlere*

Forpligtelserne for operatører, der gælder i henhold til artikel 4 og artikel 4a, og for operatører i efterfølgende led, der gælder i henhold til artikel 5, finder anvendelse, når relevante produkter er bestemt til at blive eller er blevet »bragt i omsætning« eller »eksporteret«. Forpligtelserne for forhandlere, der gælder i henhold til artikel 5, finder anvendelse, når relevante råvarer eller relevante produkter er bestemt til at blive eller er blevet »gjort tilgængelige på markedet«.

En oversigt over scenarier, der forklarer de forpligtelser, som operatører, operatører i efterfølgende led i forsyningskæden og forhandlere er underlagt, når de bringer relevante produkter i omsætning eller gør dem tilgængelige på eller eksporterer dem fra EU-markedet, findes i forordningens infografikker om forsyningskæden.

([3]) For yderligere oplysninger om gennemførelsen henvises der også til de ofte stillede spørgsmål, som findes her: Deforestation Regulation implementation — Europa-Kommissionen (europa.eu).

a) **Bringe i omsætning**

I henhold til artikel 2, nr. 16), anses en relevant råvare eller et relevant produkt for at være blevet »bragt i omsætning« efter den **første** tilgængeliggørelse af råvaren eller produktet på EU-markedet. Relevante råvarer eller relevante produkter, der allerede er bragt i omsætning på EU-markedet, er ikke omfattet her. Begrebet »bringe i omsætning« henviser til hver enkelt relevant råvare eller hvert enkelt relevant produkt og ikke til en produkttype, uanset om råvaren eller produktet blev fremstillet for sig selv eller som led i en serie.

b) **Gøre tilgængelig på markedet**

I henhold til artikel 2, nr. 18), er et relevant produkt »gjort tilgængeligt på markedet«, hvis det er **leveret**:

— på **EU-markedet med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse** – det betyder, at det pågældende produkt eller den pågældende råvare skal være fysisk til stede i EU, være høstet eller produceret i EU eller importeret til EU og henført under toldproceduren »overgang til fri omsætning«. For så vidt angår relevante produkter, der importeres til EU, opnår de ikke status som »EU-varer«, før de er blevet ført ind i Unionens toldområde og angivet til overgang til fri omsætning af toldmyndighederne. Relevante produkter, der er henført under andre toldprocedurer end »overgang til fri omsætning« (f.eks. toldoplag, aktiv forædling, midlertidig import eller transit), anses ikke for at være bragt i omsætning i henhold til forordningen om skovrydningsfrie produkter

***og***

— **som led i erhvervsvirksomhed** – dvs. en aktivitet, der finder sted i en erhvervsmæssig sammenhæng, jf. artikel 2, nr. 19). Erhvervsvirksomhed kan være mod eller uden vederlag. Levering til ikkekommercielle forbrugere og aktiviteter, hvor der ikke foretages betaling til gengæld, er begge omfattet af forordningen om skovrydningsfrie produkter (f.eks. til donation eller velgørenhed). Forordningen pålægger ikke ikkekommercielle forbrugere krav, da privat anvendelse og forbrug falder uden for forordningens anvendelsesområde.

»**Gøre tilgængelig på markedet**« bør derfor forstås således, at det forekommer, når en forhandler leverer relevante produkter på EU-markedet både i) med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse og ii) som led i sin erhvervsvirksomhed.

»**Bringe i omsætning**« bør derfor forstås således, at det forekommer, når en operatør gør et relevant produkt tilgængeligt på EU-markedet i) med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse, ii) for første gang og iii) som led i sin erhvervsvirksomhed.

De kombinerede definitioner af »operatør«, »mikroprimæroperatør eller lille primæroperatør« og »operatør i efterfølgende led i forsyningskæden« (artikel 2, nr. 15), 15a) og 15b), i forordningen om skovrydningsfrie produkter) og af »som led i erhvervsvirksomhed« (artikel 2, nr. 19), i forordningen om skovrydningsfrie produkter) indebærer, at enhver person, der bringer et relevant produkt i omsætning:

a) med henblik på distribution til kommercielle eller ikkekommercielle forbrugere, f.eks. til salg eller uden vederlag

b) med henblik på forarbejdning eller

c) til brug i egen forretning

er omfattet af forordningen om skovrydningsfrie produkter.

»**Relevante produkter, der indføres på markedet**« bør derfor forstås således, at det sker, når de relevante produkter samtidig:

— angives til at blive henført under toldproceduren »overgang til fri omsætning« med henblik på at blive bragt i omsætning på EU-markedet. Kun produkter, der er angivet til overgang til fri omsætning af toldmyndighederne, anses for at være blevet bragt i omsætning på EU-markedet. Andre toldprocedurer end »overgang til fri omsætning« (f.eks. toldoplag, aktiv forædling, midlertidig import osv.) er ikke omfattet af forordningens anvendelsesområde;

***og***

— er bestemt til at blive bragt i omsætning på EU-markedet, dvs. leveret »som led i erhvervsvirksomhed« (B2B og B2C);

— Produkter, der er bestemt direkte til privat anvendelse eller forbrug (C2C) inden for EU's toldområde (f.eks. ved at en person medbringer sådanne produkter fra en rejse uden for EU til privat anvendelse eller forbrug), er ikke omfattet af forordningens anvendelsesområde.

c) **Eksport**

I henhold til artikel 2, nr. 37), forstås ved »eksport« den procedure, der er fastsat i artikel 269 i forordning (EU) nr. 952/2013 ([4]), og henviser til EU-varer, der skal føres ud af Unionens toldområde.

I henhold til artikel 269 i forordning (EU) nr. 952/2013 finder eksportproceduren ikke anvendelse på: a) varer, der henføres under proceduren for passiv forædling, b) varer, der føres ud af Unionens toldområde efter at have været henført under proceduren for særligt anvendelsesformål, c) moms- eller afgiftsfritagne varer, der leveres som forsyninger til et fly eller skib uanset flyets eller skibets bestemmelsessted; der kræves bevis for sådanne leverancer, d) varer, der henføres under proceduren for intern forsendelse, e) varer, der føres ud af Unionens toldområde midlertidigt i henhold til artikel 155 i forordning (EU) nr. 952/2013.

Reeksport som fastsat i artikel 270 i forordning (EU) nr. 952/2013 er ikke omfattet af anvendelsesområdet for forordningen om skovrydningsfrie produkter. Reeksport betyder i denne forbindelse, at den relevante råvare eller det relevante produkt ikke har opnået status som »EU-varer« og føres ud af Unionens toldområde efter indgivelse af f.eks. reeksportangivelse.

»Relevante produkter, der forlader markedet« bør derfor forstås således, at det sker, når relevante produkter angives til at blive henført under toldproceduren »eksport« som led i erhvervsvirksomhed.

## 2. DEFINITION AF »OPERATØR«, »OPERATØR I EFTERFØLGENDE LED I FORSYNINGSKÆDEN«, »MIKROPRIMÆROPERATØR ELLER LILLE PRIMÆROPERATØR« OG »FORHANDLER«

Relevant lovgivning:

*Forordningen om skovrydningsfrie produkter — artikel 2 — Definitioner, artikel 7 — Bringen i omsætning foretaget af operatører etableret i tredjelande*

Det skal for hvert relevant produkt vurderes, om en fysisk eller juridisk person er en operatør, en operatør i efterfølgende led i forsyningskæden eller en forhandler. Hvis den pågældende bringer flere relevante produkter i omsætning, eksporterer og/eller gør flere relevante produkter tilgængelige på markedet, kan vedkommende indtage flere roller på samme tid afhængigt af vedkommendes position i forsyningskæden for hvert produkt.

a) **Operatør**

I henhold til artikel 2, nr. 15), forstås ved en **operatør** enhver fysisk eller juridisk person:

— som bringer relevante produkter i omsætning eller eksporterer dem

— som led i erhvervsvirksomhed og

— som ikke er en operatør i efterfølgende led i forsyningskæden.

For at gøre det muligt konsekvent at identificere operatører kan man skelne mellem deres roller alt efter, hvordan deres relevante produkter bringes i omsætning på EU-markedet, hvilket varierer afhængigt af, om de produceres i eller uden for EU.

— For relevante produkter, der i henhold til artikel 2, nr. 14), er produceret **inden for EU**, er operatøren normalt den person, der distribuerer dem, når de er produceret.

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj).

— For relevante råvarer eller relevante produkter, der er produceret **uden for EU**:

  — Operatøren er som regel den person, der fungerer som importør, når de relevante råvarer eller relevante produkter angives til at være henført under toldproceduren »overgang til fri omsætning«. Importøren er den person, der er angivet i det relevante dataelement i toldangivelsen, hvor det er relevant:

    — »importør« i dataelement 13 04 000 000 (bilag B til delegeret forordning 2015/2446 ([5]));

    — dataelement DE 3/15 i en tidligere version af EU's tolddatamodel (EUCDM);

    — »modtager« i rubrik 8 i det administrative enhedsdokument.

  — Hvis den person, der fungerer som importør, når de relevante råvarer eller relevante produkter angives til at være henført under toldproceduren »overgang til fri omsætning«, ikke er etableret i EU, anses den første fysiske eller juridiske person, der gør de relevante produkter tilgængelige på markedet, også for at være en operatør, dvs. at vedkommende er underlagt en operatørs forpligtelser i henhold til artikel 7, selv om den ikke anses for at være en operatør i henhold til definitionen i artikel 2, nr. 15) eller 15a). Dette krav kommer oven i den normale forpligtelse for en operatør, der er etableret uden for Unionen, og har til formål at sikre, at der altid er én ansvarlig aktør, der er etableret i EU;

  — Hvis et relevant produkt henføres under toldproceduren »overgang til fri omsætning« og leveres direkte til en slutforbruger (f.eks. i tilfælde af onlinesalg eller fjernsalg), er forbrugeren (dvs. en fysisk person, der ikke handler som led i sit erhverv, sin forretning, sit håndværk eller sin profession), aldrig en operatør i henhold til forordningen, selv om vedkommende er angivet som »importør« i toldangivelsen. Operatøren er den person, der faktisk udbyder produktet som led i erhvervsvirksomhed som omhandlet i artikel 2, nr. 18) og 19), f.eks. producent, sælger, onlineforhandler eller udbyder af distributionstjenester. Yderligere oplysninger om de særlige forhold ved e-handel findes i de ofte stillede spørgsmål.

— For relevante produkter, der **importeres** til EU, er definitionen af »operatør« uafhængig af ændringen i ejerskabet til produktet og af andre kontraktlige ordninger.

— Hvis et **indenlandsk** produkt bringes i omsætning, er operatøren normalt den person, der ejer råvaren eller produktet på salgsstedet. Dette kan imidlertid afhænge af de individuelle omstændigheder i den kontraktlige aftale. Hvis en person indgår en kontrakt, hvorved den anden part i kontrakten bemyndiges til at producere en relevant råvare, betragtes den kontraherende part, der varetager produktionen, som operatøren, hvis denne direkte og automatisk bliver ejer af produktet ved den blotte produktionshandling (f.eks. ved fældning af træerne eller ved kalvens fødsel). Dette er ikke tilfældet, hvis den fysiske eller juridiske person efter produktionen i henhold til den gældende nationale ret eller kontrakten overdrager ejendomsretten til den anden part i kontrakten (jf. dom C-370/23 af 21. november 2024 ([6])).

— For relevante produkter, der **eksporteres** fra EU, er operatøren normalt den person, der fungerer som eksportør, når de relevante produkter angives til at være henført under toldeksportproceduren. Eksportøren er den person, der er angivet i det relevante dataelement i toldangivelsen, hvor det er relevant:

  — »eksportør« i dataelement 13 01 000 000 (bilag B til delegeret forordning 2015/2446);

  — dataelement DE 3/1 i en tidligere udgave af EU's tolddatamodel (EUCDM);

  — »afsender/eksportør« i rubrik 2 i det administrative enhedsdokument.

([5]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 af 28. juli 2015 til supplering af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2015/2446/oj).

([6]) ECLI:EU:C:2024:972.

Tjenesteydere, der tilbyder logistiske eller tekniske støttetjenester, f.eks. speditører, skibsagenter eller toldrepræsentanter, som ikke har ejerskab eller lignende rettigheder over de produkter, de håndterer, er hverken »operatører« eller »forhandlere« i henhold til forordningen, hvis de ikke bringer produkter i omsætning eller gør dem tilgængelige på markedet eller eksporterer dem.

Operatørernes rolle og forpligtelser forklares yderligere ved hjælp af scenarierne i forordningens infografikker om forsyningskæden og de ofte stillede spørgsmål.

b) **Mikroprimæroperatør eller lille primæroperatør**

I henhold til artikel 2, nr. 15a), er en **mikroprimæroperatør eller lille primæroperatør** en fysisk person eller en mikrovirksomhed eller en lille virksomhed i den i henholdsvis artikel 3, stk. 1, og artikel 3, stk. 2, første afsnit, i direktiv 2013/34/EU anvendte betydning, uanset dens retlige form, der er etableret i et land, der er klassificeret som lavrisikoland i overensstemmelse med denne forordnings artikel 29,

i) og som direkte bringer relevante produkter i omsætning eller eksporterer relevante produkter

ii) som operatøren selv har dyrket, høstet, frembragt eller opdrættet på relevante jordlodder eller, hvis der er tale om kvæg, på bedrifter beliggende i det pågældende land

iii) som led i erhvervsvirksomhed.

Dette omfatter operatører, der overskrider grænserne for mindst to af de tre kriterier, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, og 2, første afsnit, i direktiv 2013/34/EU, men som kan påvise, at de dele af deres balancesum, nettoomsætning og gennemsnitlige antal ansatte i løbet af det regnskabsår, der vedrører de relevante råvarer og de relevante produkter, ikke overskrider grænserne for mindst to af tre af disse kriterier.

Udtrykket »mikroprimæroperatør eller lille primæroperatør« er en underkategori af definitionen af »operatør« som fastsat i artikel 2, nr. 15). Med henblik på denne vejledning skal enhver henvisning til »operatør«, medmindre andet er angivet, forstås således, at den omfatter »mikroprimæroperatør eller lille primæroperatør«.

Mikroprimæroperatørers og små primæroperatørers rolle og forpligtelser forklares yderligere ved hjælp af scenarierne i forordningens infografikker om forsyningskæden og de ofte stillede spørgsmål.

c) **Operatør i efterfølgende led i forsyningskæden**

I henhold til artikel 2, nr. 15b), er en **operatør i efterfølgende led i forsyningskæden** en fysisk eller juridisk person,

— der bringer relevante produkter i omsætning eller eksporterer relevante produkter, der er fremstillet ved hjælp af relevante produkter

— som alle er omfattet af en due diligence-erklæring eller en forenklet engangserklæring

— som led i erhvervsvirksomhed.

En operatør i efterfølgende led i forsyningskæden er derfor en person, der bringer et relevant produkt i omsætning eller eksporterer et relevant produkt, som er fremstillet ved hjælp af andre relevante produkter, som alle er omfattet af en due diligence-erklæring eller en forenklet engangserklæring. Typisk vil dette indebære, at der bringes et relevant produkt i omsætning, som er klassificeret under en ny HS-kode, og som er fremstillet ved hjælp af andre relevante produkter (f.eks. komponenter eller råmaterialer), der allerede er omfattet af en due diligence-erklæring eller en forenklet engangserklæring. Ved eksport bestemmes rollen som operatør i efterfølgende led i forsyningskæden af, at der eksporteres et relevant produkt, som tidligere var omfattet af en due diligence-erklæring eller en forenklet engangserklæring, eller at der eksporteres et relevant produkt, som er fremstillet ved hjælp af andre relevante produkter (f.eks. komponenter eller råmaterialer), der tidligere var omfattet af en due diligence-erklæring eller en forenklet engangserklæring.

En chokoladeproducent, der køber kakaobønner (HS-kode 1801 00, omfattet af anvendelsesområdet) på EU-markedet og efterfølgende fremstiller chokoladebarer (HS-kode 1806, omfattet af anvendelsesområdet) og bringer dem i omsætning på EU-markedet eller eksporterer dem, vil f.eks. blive betragtet som en operatør i efterfølgende led i forsyningskæden.

Rollen og forpligtelserne for operatører i efterfølgende led i forsyningskæden forklares yderligere ved hjælp af scenarierne i forordningens infografikker om forsyningskæden og de ofte stillede spørgsmål.

d) **Forhandler**

— I henhold til artikel 2, nr. 17), er en **forhandler** enhver anden person i forsyningskæden end operatøren eller operatøren i efterfølgende led i forsyningskæden, der gør relevante produkter tilgængelige på markedet

— som led i erhvervsvirksomhed.

En forhandler er derfor enhver juridisk person, der ikke falder ind under definitionerne af operatør eller operatør i efterfølgende led i forsyningskæden (jf. ovenfor), og som ikke bringer et produkt i omsætning, men blot gør det tilgængeligt på markedet som defineret i artikel 2, nr. 18).

Forhandlernes rolle og forpligtelser forklares yderligere ved hjælp af scenarierne i forordningens infografikker om forsyningskæden og de ofte stillede spørgsmål.

### 3. **IKRAFTTRÆDELSESDATO OG TIDSRAMME FOR ANVENDELSE**

Relevant lovgivning:

*Forordningen om skovrydningsfrie produkter — artikel 1, stk. 2 — Emne og anvendelsesområde, artikel 37 — Ophævelse, artikel 38 — Ikrafttræden og anvendelsesdato*

Forordningen om skovrydningsfrie produkter trådte i kraft den 29. juni 2023. De fleste forpligtelser for operatører, operatører i efterfølgende led i forsyningskæden og forhandlere samt for kompetente myndigheder, herunder forpligtelserne i artikel 3-13, artikel 16-24, artikel 26, 31 og 32, finder anvendelse fra **den 30. december 2026,** i overensstemmelse med forordning (EU) 2025/2650 ([7]) om ændring af bestemmelserne i forordningen om skovrydningsfrie produkter vedrørende anvendelsesdatoen.

For operatører, der senest den 31. december 2024 var etableret som **mikrovirksomheder eller små virksomheder** (i henhold til henholdsvis artikel 3, stk. 1 eller 2, første afsnit, i direktiv 2013/34/EU), finder forpligtelserne i artikel 3-13, artikel 16-24, artikel 26, 31 og 32 anvendelse fra **den 30. juni 2027,** bortset fra hvad angår de produkter, der er omfattet af bilaget til forordning (EU) nr. 995/2010 om fastsættelse af krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning ([8]) (forordning nr. 995/2010). Dette betyder, at der er en **overgangsperiode** mellem forordningens ikrafttræden (den 29. juni 2023) og anvendelsesdato (30. december 2026, udskudt til den 30. juni 2027 for små virksomheder eller mikrovirksomheder, der er etableret senest den 31. december 2024), som fritager operatører og forhandlere, der bringer relevante råvarer og produkter i omsætning eller gør dem tilgængelige på EU-markedet eller eksporterer relevante råvarer og produkter fra EU-markedet i overgangsperioden, fra de vigtigste forpligtelser i forordningen.

**Følgende regler gælder** for alle råvarer og tilknyttede relevante produkter **med undtagelse af træ og træprodukter, der er omfattet af bilaget til forordning nr. 995/2010** (nærmere forklaringer findes i dokumentet med ofte stillede spørgsmål, afsnit 9):

— Hvis en relevant råvare eller et relevant produkt bringes i omsætning i den overgangsperiode, der gælder for den pågældende operatør, finder forpligtelserne i forordningen ikke anvendelse på operatøren.

— Ethvert relevant produkt, der bringes i omsætning eller gøres tilgængeligt på markedet af operatører i efterfølgende led i forsyningskæden eller forhandlere efter anvendelsesdatoen, og som udelukkende er fremstillet af råvarer eller produkter, der er bragt i omsætning i overgangsperioden, er endvidere ikke omfattet af forpligtelserne i forordningen. Det betyder, at den udskudte anvendelsesdato for **operatører af små virksomheder og mikrovirksomheder** (den 30. juni 2027) også fritager mellemstore og store virksomheder og forhandlere længere nede i forsyningskæden, der handler med disse produkter eller afledte produkter, hvis de bringer dem i omsætning, fra forpligtelserne i forordningen.

— I de tilfælde, der er beskrevet ovenfor, er forpligtelsen for operatørerne begrænset til indsamling af tilstrækkeligt afgørende og verificerbare oplysninger om, at det relevante produkt oprindeligt blev bragt i omsætning før forordningens (udskudte) anvendelsesdato.

— For **dele af et relevant afledt produkt**, som er fremstillet med andre relevante produkter, der er bragt i omsætning fra den 30. december 2026 (eller fra den 30. juni 2027 af en mikrovirksomhed eller en lille virksomhed), er operatører og operatører i efterfølgende led i forsyningskæden, som bringer sådanne produkter i omsætning, og forhandlere underlagt standardforpligtelserne i forordningen, selv om visse andre dele falder ind under overgangsperioden.

([7]) EUT L, 2025/2650, 23.12.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/2650/oj.
([8]) OJ L 295, 12.11.2010, p. 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/995/oj.

Ifølge **artikel 1, stk. 2, i forordningen om skovrydningsfrie produkter** finder forordningen ikke anvendelse på produkter, der blev **produceret** før den 29. juni 2023. Produktionstidspunkt og -sted henviser til produktionsdato og -sted for den relevante råvare. Dette gælder både for råvarerne og de afledte produkter. I de fleste tilfælde vil produktionsdatoen være tidspunktet for råvarens høst, med undtagelse af **kvægprodukter**, hvor det relevante produktionstidspunkt er den dato, hvor kvæget fødes.

Nedenstående tabel viser den gældende lovgivning for relevante produkter, der er omfattet af forordning (EU) 2023/1115, med undtagelse af træ og træprodukter, der er omfattet af bilaget til forordning nr. 995/2010:

| | | Dato for at bringe den relevante råvare eller det relevante produkt i omsætning på EU-markedet | |
|---|---|---|---|
| Relevante produkter | Produktionsdato for den relevante råvare | Før den 30. december 2026 og før den 30. juni 2027 for mikrooperatører og små operatører | Fra den 30. december 2026 (inklusive) for store og mellemstore virksomheder og fra den 30. juni 2027 (inklusive) for mikrooperatører og små operatører |
| Kvæg, kakao, kaffe, oliepalme, gummi og sojaprodukter, der er opført i bilag I til forordning (EU) 2023/1115 | Før den 29. juni 2023 | Forordning (EU) 2023/1115 finder ikke anvendelse | Forordning (EU) 2023/1115 finder ikke anvendelse |
| | Fra den 29. juni 2023 (inklusive) | Forordning (EU) 2023/1115 finder ikke anvendelse | **Forordning (EU) 2023/1115 finder anvendelse** |
| Træprodukter, der er opført i bilag I til forordning (EU) 2023/1115, og som ikke er opført i bilaget til forordning (EU) nr. 995/2010 | Før den 29. juni 2023 | Forordning (EU) 2023/1115 finder ikke anvendelse | Forordning (EU) 2023/1115 finder ikke anvendelse |
| | Fra den 29. juni 2023 (inklusive) | Forordning (EU) 2023/1115 finder ikke anvendelse | **Forordning (EU) 2023/1115 finder anvendelse** |

For **træ og træprodukter** som omfattet af bilaget til forordning nr. 995/2010 gælder der særlige regler i henhold til artikel 37, stk. 3, i forordningen om skovrydningsfrie produkter:

— For træ og træprodukter, der er fremstillet (fældet) før den 29. juni 2023, og

  — som er bragt i omsætning før den 30. december 2026: Sådanne produkter og afledte produkter skal være i overensstemmelse med reglerne i forordning nr. 995/2010. Hvis de afledte produkter ikke er omfattet af bilaget til forordning nr. 995/2010, vil disse produkter være undtaget fra forordning nr. 995/2010 og forordningen om skovrydningsfrie produkter

  — som er bragt i omsætning fra den 30. december 2026 til den 31. december 2029: Reglerne i forordning nr. 995/2010 finder fortsat anvendelse på produkterne, hvis de er omfattet af bilaget til forordning nr. 995/2010 (se ovenfor)

  — som er bragt i omsætning fra den 31. december 2029: Sådanne produkter og afledte produkter skal være i overensstemmelse med artikel 3 i forordningen om skovrydningsfrie produkter.

— For træ og træprodukter, der er fremstillet fra den 29. juni 2023 og indtil den 30. december 2026, og

  — som er bragt i omsætning før den 30. december 2026: Sådanne produkter og afledte produkter skal være i overensstemmelse med reglerne i forordning nr. 995/2010. Hvis de afledte produkter ikke er omfattet af bilaget til forordning nr. 995/2010, vil disse produkter være undtaget fra forordning nr. 995/2010 og forordningen om skovrydningsfrie produkter

  — som er bragt i omsætning fra den 30. december 2026: Sådanne produkter og afledte produkter skal være i overensstemmelse med reglerne i forordningen om skovrydningsfrie produkter.

— Træ og træprodukter, der er fremstillet (fældet) fra den 30. december 2026, skal være i overensstemmelse med reglerne i forordningen om skovrydningsfrie produkter.

Nedenstående tabel viser den gældende lovgivning for træprodukter, der er omfattet af bilaget til forordning (EU) nr. 995/2010:

| | | Dato for at bringe den relevante råvare eller det relevante produkt i omsætning på EU-markedet | | |
|---|---|---|---|---|
| Relevante produkter | Produktionsdato | Før den 30. december 2026 | Fra den 30. december 2026 (inklusive) til den 30. december 2029 (inklusive) | Fra den 31. december 2029 (inklusive) |
| Træ og træprodukter, der er opført i bilaget til forordning (EU) nr. 995/2010 | Før den 29. juni 2023 | Forordning (EU) nr. 995/2010 | Forordning (EU) nr. 995/2010 | **Forordning (EU) 2023/1115** |
| | Fra den 29. juni 2023 (inklusive) | Forordning (EU) nr. 995/2010 | **Forordning (EU) 2023/1115** | **Forordning (EU) 2023/1115** |

**Illustrativt spørgsmål og svar: Skal der for papirprodukter, der bringes i omsætning fra den 30. december 2026, men som er fremstillet af træ, der er fældet og bragt i omsætning mellem den 29. juni 2023 og den 30. december 2026, foreligge en due diligence-erklæring eller en forenklet engangserklæring?**

I sådanne tilfælde skal det fældede træ og de produkter, der fremstilles af dette træ, være i overensstemmelse med forordning nr. 995/2010. Der er ikke noget krav om en due diligence-erklæring eller en forenklet engangserklæring, da dette krav gælder for produkter, der er omfattet af forordningen om skovrydningsfrie produkter.

## 4. **DUE DILIGENCE**

Relevant lovgivning:

*Forordningen om skovrydningsfrie produkter — artikel 2, nr. 26) — Definitioner, artikel 4, 4a og 5 — Forpligtelser for operatører, operatører i efterfølgende led i forsyningskæden og forhandlere artikel 8 — Due diligence, artikel 9 — Oplysningskrav, artikel 10 — Risikovurdering*

I henhold til artikel 4, stk. 1, skal **alle** operatører, herunder mikroprimæroperatører og små primæroperatører samt operatører, der er omfattet af lempet due diligence i henhold til artikel 13, udføre due diligence i overensstemmelse med artikel 8, inden de bringer relevante produkter i omsætning eller eksporterer dem, for at bevise, at de relevante produkter overholder artikel 3. Med henblik herpå skal operatørerne i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, oprette og ajourføre et sæt procedurer og foranstaltninger – en »due diligence-ordning«.

De due diligence-krav, der er fastsat i artikel 8, kræver, at operatørerne:

— indsamler oplysninger, dokumenter og, hvor det er relevant, data fra hver enkelt leverandør om de relevante produkter, der er omfattet af forordningen om skovrydningsfrie produkter (opført i bilag I) i henhold til artikel 8 og 9

— verificerer og analyserer disse oplysninger sammen med andre kontekstuelle oplysninger og på dette grundlag foretager en **risikovurdering** i henhold til artikel 10

— vedtager **risikobegrænsende foranstaltninger** i henhold til artikel 11, medmindre det i den risikovurdering, der foretages i overensstemmelse med artikel 10, konkluderes, at der ikke er nogen eller kun ubetydelig risiko for, at de relevante produkter ikke opfylder kravene.

Operatørerne er ansvarlige for en grundig undersøgelse og analyse af deres egne forretningsaktiviteter, hvilket kræver indsamling af de oplysninger, data og dokumenter, der er nødvendige for at opfylde oplysningskravene i artikel 9, analyse heraf som led i risikovurderingen (artikel 10) og – om nødvendigt – vedtagelse af risikobegrænsende foranstaltninger (artikel 11), medmindre risikoen for manglende overholdelse vurderes at være ubetydelig.

Alle operatører, herunder mikroprimæroperatører og små primæroperatører samt operatører, der er omfattet af lempet due diligence i henhold til artikel 13, skal opfylde oplysningskravene i artikel 9.

Operatører, herunder mikroprimæroperatører og små primæroperatører, som bringer relevante produkter i omsætning eller eksporterer relevante produkter produceret i lavrisikolande, og som er omfattet af lempet due diligence i henhold til artikel 13, er ikke forpligtede til at opfylde forpligtelserne i artikel 10 og artikel 11 for at opnå en ubetydelig risiko, medmindre operatørerne modtager eller får kendskab til oplysninger, som peger på en risiko for, at et relevant produkt, som de agter at bringe i omsætning eller eksportere, ikke overholder forordningen. Se litra c) og e) for yderligere oplysninger.

a) **Risikovurdering og risikobegrænsning (artikel 10 og 11)**

Operatører, der skal foretage risikovurdering og risikobegrænsning i overensstemmelse med artikel 10 og 11, skal i deres due diligence-ordning i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, angive de risikovurderingskriterier, som de overvejer i forbindelse med de relevante produkter, som de har til hensigt at bringe i omsætning på eller eksportere fra EU-markedet. Risikovurderingskriterierne skal derfor skræddersys til de relevante produkter, som operatøren har til hensigt at bringe i omsætning på eller eksportere fra markedet.

Denne dataindsamling, risikovurdering og risikobegrænsning skal være baseret på årsagssammenhæng og skal afspejle kendetegnene ved operatørens forretningsaktiviteter og ved forsyningskæderne for de relevante produkter.

I artikel 10, stk. 2, identificeres de yderligere kontekstuelle oplysninger, der er nødvendige for at vurdere risikoniveauet, f.eks. skovenes tilstand i produktionslandet.

Hvis produkterne er fremstillet af råvarer, der stammer fra flere kilder eller geolokaliseringer, er det nødvendigt at vurdere risikoen for hver kilde eller geolokalisering.

På grundlag de indsamlede oplysninger skal der udføres nøje definerede risikoanalyseopgaver, og risikokategorierne samt de nødvendige risikobegrænsende foranstaltninger i forbindelse hermed skal fastlægges. Risikoniveauet kan kun vurderes fra sag til sag af operatørerne, da det afhænger af en række faktorer.

Risikovurderingen kan foretages på forskellige måder, men operatøren skal behandle kriterierne i artikel 10, stk. 2, for hvert relevant produkt. Dette bør omfatte følgende spørgsmål og overvejelser:

— *Hvor blev produktet produceret?*

  Hvilket risikoniveau er produktionslandet eller dele heraf tildelt i overensstemmelse med artikel 29 ([9])? Hvad er omfanget af skovdække, og hvad er udbredelsen (omfanget) af skovforringelse eller skovrydning i produktionslandet eller dele heraf? Hvor stor er forekomsten (hyppigheden) af ulovlig produktion af den relevante råvare i landet/dele heraf?

— *Hvad er de produktspecifikke risici?*

  Der er betydelige forskelle i, hvordan de forskellige relevante produkter, der er opført i bilag I til forordningen om skovrydningsfrie produkter, produceres, og det har betydning for risikoen for manglende overholdelse. Nogle produkter indeholder f.eks. råmaterialer, der er produceret på flere hundrede forskellige geolokaliseringer, eller gennemgår betydelige kemiske eller fysiske procedurer under fremstillingen.

— *Er forsyningskæden kompleks?*

  For en præcisering af begrebet »kompleksiteten af forsyningskæden« henvises til afsnit 5.

— *Er der tegn på, at en virksomhed i forsyningskæden er involveret i ulovlig praksis, skovrydning eller skovforringelse?*

  Der er en højere risiko for, at relevante råvarer eller produkter, der er købt fra en virksomhed, som har været forbundet med ulovlig praksis, skovrydning eller skovforringelse, ikke overholder reglerne. Er der forelagt begrundet mistanke vedrørende virksomheder i forsyningskæden i henhold til artikel 31? Har virksomheder i forsyningskæden overtrådt relevante love ([10]) og er blevet sanktioneret af staten for overtrædelse af sådanne love?

([9]) Bemærk, at hvis der ikke er tildelt et specifikt risikoniveau, anses landene for at være standardrisikolande.
([10]) Love vedrørende ulovlighed, skovrydning og skovforringelse.

— *Findes der supplerende oplysninger om overholdelsen af forordningen om skovrydningsfrie produkter for virksomheder i forsyningskæden fra certificeringsordninger eller tredjepartsverifikationsordninger?*

For en præcisering af tredjepartsverifikationsordningernes rolle henvises til afsnit 10.

— *Er de relevante produkter produceret i overensstemmelse med den relevante lovgivning i produktionslandet?*

Den relevante lovgivning i produktionslandet er defineret i artikel 2, nr. 40). Se afsnit 6 for yderligere oplysninger om lovlighedskrav.

— *Er der betænkeligheder i forbindelse med produktions- og oprindelseslandet eller dele heraf, f.eks. omfanget af korruption, forekomst af dokument- og dataforfalskning, manglende retshåndhævelse, krænkelser af internationale menneskerettigheder, væbnet konflikt eller tilstedeværelse af sanktioner pålagt af FN's Sikkerhedsråd eller Rådet for Den Europæiske Union?*

Disse betænkeligheder kan underminere pålideligheden af visse dokumenter, der dokumenterer, at gældende lovgivning er overholdt. Derfor bør landets korruptionsniveau, erhvervsrisikoindekser og andre relevante indikatorer tages i betragtning.

— *Stilles alle dokumenter, der dokumenterer, at gældende lovgivning er overholdt, til rådighed af leverandøren, og kan de kontrolleres med det samme?*

Hvis alle relevante dokumenter foreligger og er tilgængelige efter anmodning fra operatørerne, er det mere sandsynligt, at forsyningskæden er veletableret, og at leverandøren er bekendt med EUDR's krav.

### b) **Ubetydelig risiko**

Begrebet ubetydelig risiko bør forstås som fastsat i artikel 2, nr. 26), dvs. at råvarerne eller produkterne på grundlag af en fuldstændig vurdering af produktspecifikke og generelle oplysninger i henhold til artikel 10 og om nødvendigt anvendelse af passende risikobegrænsende foranstaltninger i henhold til artikel 11 *ikke giver anledning til bekymring* med hensyn til ikke at være i overensstemmelse med artikel 3, litra a) (skovrydningsfrie) eller b) (produceret lovligt i overensstemmelse med den relevante lovgivning i produktionslandet).

Listen over risikovurderingskriterier i artikel 10, stk. 2, er ikke udtømmende. Operatørerne kan vælge at anvende yderligere kriterier, hvis disse vil bidrage til at fastslå sandsynligheden for, at en relevant råvare eller et relevant produkt er blevet produceret ulovligt eller ikke er skovrydningsfri, eller hvis de vil bidrage til at bevise lovlig eller skovrydningsfri produktion.

Hvis det ved risikovurderingen og risikobegrænsningen konkluderes, at et risikokriterium afslører et ikke ubetydeligt risikoniveau, bør produktet anses for at indebære en ikke ubetydelig risiko, og operatøren må derfor ikke bringe det i omsætning på eller eksportere det fra EU-markedet.

### c) **Forpligtelser for mikroprimæroperatører og små primæroperatører**

Mikroprimæroperatører og små primæroperatører er operatører, der er omfattet af en forenklet forpligtelsesordning som fastsat i artikel 4a.

I stedet for forpligtelsen til at indgive en due diligence-erklæring skal de kun indgive en forenklet engangserklæring i informationssystemet (artikel 4a, stk. 2). De kan også anvende en postadresse i stedet for den geolokalisering, der kræves i artikel 9, stk. 1, litra h), forudsat at den klart svarer til den geografiske beliggenhed af jordlodderne eller, for så vidt angår kvæg, af den pågældende bedrift.

Mikroprimæroperatører og små primæroperatører skal udføre due diligence i overensstemmelse med artikel 8 og oprette og ajourføre et sæt procedurer og foranstaltninger for at sikre, at de relevante produkter, de bringer i omsætning eller eksporterer, overholder artikel 3, således som det kræves i artikel 12, stk. 1.

Da mikroprimæroperatører og små primæroperatører udelukkende indkøber fra et lavrisikoland, skal de imidlertid ikke foretage den risikovurdering og risikobegrænsning, der kræves efter artikel 10 og 11, medmindre de modtager eller får kendskab til relevante oplysninger, som peger på en ikkeubetydelig risiko for, at de relevante produkter ikke overholder kravene (artikel 4, stk. 4, litra b), og artikel 13, stk. 2).

Det betyder, at deres due diligence-ordning generelt vil bestå af indsamling af oplysninger i overensstemmelse med artikel 9.

d) **Forpligtelser for operatører i efterfølgende led i forsyningskæden og forhandlere**

For **operatører i efterfølgende led i forsyningskæden og forhandlere** er de gældende forpligtelser fastsat i forordningens artikel 5. Operatører i efterfølgende led i forsyningskæden og forhandlere må kun bringe relevante produkter i omsætning, gøre dem tilgængelige på markedet eller eksportere dem, hvis de er i besiddelse af de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 5, stk. 3, navnlig identiteten af deres leverandører og deres erhvervskunder og, når der er tale om operatører i efterfølgende led i forsyningskæden eller forhandlere, hvis leverandør er en operatør, referencenumrene på due diligence-erklæringerne eller de erklæringsidentifikatorer, der er knyttet til produkterne. Dette følger af artikel 4, stk. 7, hvorefter operatørerne skal meddele operatører i efterfølgende led i forsyningskæden og forhandlere referencenumrene på due diligence-erklæringerne eller, hvis det er relevant, de erklæringsidentifikatorer, der er knyttet til disse relevante produkter.

Sammenfattende gælder det, at operatører i efterfølgende led i forsyningskæden og forhandlere ikke selv skal udføre due diligence, ikke behøver at indgive due diligence-erklæringer og heller ikke skal sikre sig, at der er udført due diligence i forudgående led. De skal dog indsamle og opbevare de oplysninger, der er omhandlet i artikel 5, stk. 3, og efter anmodning stille dem til rådighed for de kompetente myndigheder.

Derudover skal operatører i efterfølgende led i forsyningskæden og forhandlere, der ikke er SMV'er, registrere sig i det i artikel 33 omhandlede informationssystem, inden de bringer de relevante produkter i omsætning eller gør dem tilgængelige på markedet eller eksporterer dem (artikel 5, stk. 2).

Hvis operatører i efterfølgende led i forsyningskæden og forhandlere får kendskab til relevante nye oplysninger, herunder begrundet mistanke, skal de i henhold til artikel 5, stk. 5, straks underrette de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor de har bragt det relevante produkt i omsætning eller gjort det tilgængeligt på markedet, samt de operatører i efterfølgende led i forsyningskæden og forhandlere, som de leverede det relevante produkt til. Ved eksport underretter operatører i efterfølgende led i forsyningskæden den kompetente myndighed i produktionslandet.

Derudover er operatører i efterfølgende led i forsyningskæden og forhandlere, der ikke er SMV'er, forpligtede til at verificere, at due diligence er udført, og at der ikke blev konstateret nogen eller kun en ubetydelig risiko i tilfælde af begrundet mistanke (artikel 5, stk. 6). Medmindre verifikationen viser, at der ikke er nogen eller kun en ubetydelig risiko for manglende overholdelse, må de ikke bringe relevante produkter i omsætning, gøre dem tilgængelige på markedet eller eksportere dem.

e) **Lempet due diligence, dvs. indkøb fra lavrisikolande**

Operatører, som indkøber fra lavrisikolande, skal udføre due diligence i overensstemmelse med artikel 8, opfylde oplysningskravene i artikel 9 og oprette en due diligence-ordning i overensstemmelse med artikel 12.

I overensstemmelse med artikel 13 er de **ikke** forpligtede til at opfylde forpligtelserne i artikel 10 og artikel 11, hvis de, efter at have vurderet:

i) kompleksiteten af den relevante forsyningskæde

ii) risikoen for omgåelse af denne forordning eller risikoen for blanding med produkter af ukendt oprindelse eller oprindelse i høj- eller standardrisikolande eller dele heraf

kan bekræfte, at alle de relevante råvarer og produkter, som de bringer i omsætning eller eksporterer, udelukkende er produceret i sådanne lande eller dele heraf, der er klassificeret som lavrisikolande i overensstemmelse med artikel 29 ([11]).

Ved lempet due diligence i henhold til artikel 13 er der ikke behov for yderligere trin i vurderingen af oplysningerne eller begrænsningen af risici, medmindre operatørerne i forbindelse med indsamlingen af oplysninger eller i forbindelse med den vurdering, der kræves i artikel 13, får kendskab til relevante nye oplysninger, der tyder på, at et relevant produkt, som de agter at markedsføre eller eksportere, risikerer ikke at være i overensstemmelse med forordningen.

Mikroprimæroperatører og små primæroperatører skal generelt ikke foretage risikovurdering og risikobegrænsning, da de pr. definition er operatører, der indkøber fra et lavrisikoland, medmindre de modtager eller får kendskab til relevante oplysninger, der tyder på en ikkeubetydelig risiko for, at de relevante produkter ikke overholder kravene.

([11]) I henhold til artikel 29, stk. 2, vil Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter fremlægge en liste over lande eller dele heraf, der udgør en lav eller høj risiko. Den seneste udgave af listen over lande er fastsat i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/1093.

f) **Samspil med direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed og forordningen om tvangsarbejde**

Direktiv (EU) 2024/1760 om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed ([12]) (direktiv (EU) 2024/1760) fastlægger en generel horisontal ramme for due diligence i forbindelse med bæredygtighed for meget store virksomheder i og uden for EU. Forordningen om skovrydningsfrie produkter udgør en sektorspecifik ramme for skovrydning for så vidt angår visse aspekter af due diligence for visse produkter. Direktiv (EU) 2024/1760 og forordningen om skovrydningsfrie produkter har forskellige anvendelsesområder: Mens forordningen om skovrydningsfrie produkter vedrører enheder, der bringer relevante produkter i omsætning på EU-markedet eller eksporterer dem, gælder direktiv (EU) 2024/1760 for store EU-virksomheder og virksomheder uden for EU over visse tærskler for omsætning og antal ansatte.

Hvis de specifikke due diligence-regler i henhold til forordningen om skovrydningsfrie produkter er i strid med de generelle bestemmelser i direktiv (EU) 2024/1760, har bestemmelserne i forordningen (lex specialis) forrang for de generelle bestemmelser i direktivet (lex generalis), for så vidt angår konflikten, i det omfang de fastsætter mere omfattende eller mere specifikke forpligtelser, der forfølger de samme mål. Denne regel er fastsat i artikel 1, stk. 3, i direktiv (EU) 2024/1760, og den følger principperne i EU-retten, som giver forrang til lex specialis over lex generalis i sådanne tilfælde. Generelle retningslinjer for virksomheders due diligence i henhold til direktiv (EU) 2024/1760 skal offentliggøres senest den 26. juli 2027. Anvendelsesdatoen for direktiv (EU) 2024/1760 er den 26. juli 2029.

Ved forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde på EU-markedet (forordningen om tvangsarbejde) ([13]) fastsættes der regler, der forbyder erhvervsdrivende at bringe produkter, som er fremstillet ved tvangsarbejde, i omsætning og gøre dem tilgængelige på EU-markedet eller eksportere sådanne produkter fra EU-markedet. Da den gælder for alle erhvervsdrivende, gælder den også for erhvervsdrivende, der er omfattet af forordningen om skovrydningsfrie produkter. Selv om forordningen om tvangsarbejde ikke pålægger erhvervsdrivende due diligence-forpligtelser, kan due diligence-processer, som kræves i henhold til anden EU-lovgivning, herunder direktiv (EU) 2024/1760 og forordningen om skovrydningsfrie produkter, bidrage til at identificere, forebygge, afbøde eller bringe risici for tvangsarbejde i erhvervsdrivendes aktiviteter og forsyningskæder til ophør. For at lette overholdelsen af forordningen om tvangsarbejde vil Kommissionen udstede vejledning om due diligence med henblik på at imødegå risici for tvangsarbejde i forsyningskæder.

## 5. **PRÆCISERING AF »KOMPLEKSITETEN AF FORSYNINGSKÆDEN«**

Relevant lovgivning:

*Forordningen om skovrydningsfrie produkter — artikel 8 — Due diligence, artikel 9 — Oplysningskrav, artikel 10 — Risikovurdering, artikel 11 — Risikobegrænsning*

»Kompleksiteten af den relevante forsyningskæde« er udtrykkeligt anført som et risikovurderingskriterium i forordningens artikel 10, stk. 2, litra i), og er derfor relevant for risikovurderingen og den risikobegrænsende del af due diligence-undersøgelsen. Det er et af flere kriterier i risikovurderings- og risikobegrænsningsdelen af due diligence-undersøgelsen, som er omhandlet i artikel 10 og 11.

Rationalet bag dette kriterium er, at det kan være vanskeligere at spore relevante produkter tilbage til produktionslandet og de jordlodder, hvor de relevante råvarer er blevet produceret, hvis forsyningskæden er kompleks, og dette er en faktor, der er forbundet med en større risiko for manglende overholdelse. Inkonsekvens i de relevante oplysninger og data og problemer med at indhente de nødvendige oplysninger på et hvilket som helst tidspunkt i forsyningskæden kan øge risikoen for, at råvarer eller produkter, der ikke opfylder kravene, kommer ind i forsyningskæden. Den vigtigste overvejelse er, i hvilket omfang det er muligt at spore de relevante råvarer, der findes i et relevant produkt, tilbage til de jordlodder, hvor de blev produceret.

Risikoen for manglende overholdelse øges, hvis forsyningskædens kompleksitet gør det vanskeligt at identificere de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 9, stk. 1, og artikel 10, stk. 2, i forordningen om skovrydningsfrie produkter. Eksistensen af uidentificerede led i forsyningskæden eller andre konstateringer, der tyder på manglende overholdelse, kan føre til den konklusion, at risikoen ikke er ubetydelig.

([12]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1760 af 13. juni 2024 om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og forordning (EU) 2023/2859 (EUT L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2026/470 af 24. februar 2026 om ændring af direktiv 2006/43/EF, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 og (EU) 2024/1760 for så vidt angår visse krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering og visse krav til virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed, EUT L, 2026/470, 26.2.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2026/470/oj.

([13]) Forordning (EU) 2024/3015 om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde på EU-markedet (EUT L, 2024/3015, 12.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3015/oj).

Forsyningskædens kompleksitet øges med antallet af forarbejdningsvirksomheder og mellemled mellem jordlodderne i produktionslandet og operatøren. Kompleksiteten kan også øges, når mere end ét relevant produkt anvendes til at fremstille et nyt relevant produkt, eller hvis de relevante råvarer stammer fra flere produktionslande. På den anden side vil due diligence-undersøgelsen sandsynligvis være enklere i korte forsyningskæder, og en kort forsyningskæde kan, navnlig i tilfælde af lempet due diligence i henhold til artikel 13, være en faktor, der bidrager til at dokumentere, at der er en ubetydelig risiko for omgåelse af forordningen.

For at vurdere forsyningskædens kompleksitet kan operatører anvende følgende (ikkeudtømmende) liste over spørgsmål for relevante produkter, der skal bringes i omsætning på eller gøres tilgængelige på eller eksporteres fra EU-markedet:

— Var der flere forarbejdningsvirksomheder og/eller led i forsyningskæden, inden et bestemt relevant produkt blev bragt i omsætning på, gjort tilgængeligt på eller eksporteret fra EU-markedet?

— Indeholder det relevante produkt relevante råvarer fra flere jordlodder og/eller produktionslande?

— Er det pågældende produkt et højt forarbejdet produkt (som i sig selv kan indeholde flere andre relevante produkter)?

— For træ:

  — Består det pågældende produkt af mere end én træart?

  — Er træet og/eller træprodukterne blevet handlet i mere end ét land?

  — Blev relevante forarbejdede produkter forarbejdet eller fremstillet i tredjelande, før de blev bragt i omsætning eller gjort tilgængelige på eller eksporteret fra EU-markedet?

## 6. **LOVLIGHED**

Relevant lovgivning:

*Forordningen om skovrydningsfrie produkter — artikel 2, nr. 40) — Definitioner, artikel 3, litra b) — Forbud*

I henhold til forordningens artikel 3 må relevante råvarer og relevante produkter ikke bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på markedet eller eksporteres, medmindre **alle** følgende betingelser er opfyldt:

a) De er skovrydningsfrie.

b) **De er blevet produceret i overensstemmelse med den relevante lovgivning i produktionslandet.**

c) De er omfattet af en due diligence-erklæring eller en forenklet engangserklæring.

Relevante produkter skal **opfylde alle tre kriterier hver for sig og individuelt**. Ellers skal operatørerne afholde sig fra at bringe dem i omsætning eller eksportere dem.

### a) **Relevant lovgivning i produktionslandet**

Grundlaget for at fastslå, om en relevant råvare eller et relevant produkt er blevet produceret i overensstemmelse med den relevante lovgivning i produktionslandet, er lovgivningen i det land, hvor råvaren eller, hvis der er tale om et produkt, den råvare, der er indeholdt i et relevant produkt, er dyrket, fældet, høstet, frembragt eller opdrættet på relevante jordlodder eller, hvis der er tale om kvæg, på bedrifter.

Forordningen om skovrydningsfrie produkter anlægger en fleksibel tilgang ved at opregne en række retsområder uden at specificere bestemte love, da disse er forskellige fra land til land og kan være genstand for ændringer. Det er dog kun de gældende love **vedrørende produktionsområdets retlige status**, der udgør relevant lovgivning, i henhold til forordningens artikel 2, nr. 40). Det betyder, at lovgivningens relevans for lovlighedskravet i forordningens artikel 3, litra b), generelt ikke bestemmes af det forhold, at de kan finde generel anvendelse under produktionsprocessen for råvarer eller finde anvendelse på forsyningskæderne for relevante produkter og relevante råvarer, men af det forhold, at disse love specifikt påvirker eller afgør den retlige status for det område, hvor råvarerne blev produceret.

Artikel 2, nr. 40), i forordningen om skovrydningsfrie produkter skal desuden læses i lyset af forordningens mål som fastsat i artikel 1, stk. 1, litra a) og b). Det betyder, at lovgivningen også er relevant, hvis dens indhold kan direkte knyttes til standsning af skovrydning og skovforringelse i forbindelse med Unionens forpligtelse til at imødegå klimaændringer og tab af biodiversitet.

Denne relevante lovgivning præciseres yderligere i artikel 2, nr. 40), litra a)-h). Følgende liste giver nogle konkrete eksempler, som kun er vejledende og ikke kan betragtes som udtømmende:

— *Brugsrettigheder til jord*, herunder love om høst og produktion på jorden eller om forvaltning af jorden, f.eks:

  — lovgivning om overdragelse af jord, navnlig for landbrugsjord eller skove

  — lovgivning om forpagtning af jord.

— *Miljøbeskyttelse*. Der er forbindelse til målet om at standse skovrydning og skovforringelse, reduktion af drivhusgasemissioner eller beskyttelse af biodiversiteten i f.eks:

  — lovgivning om beskyttede områder

  — lovgivning om naturbeskyttelse og naturgenopretning

  — lovgivning om beskyttelse og bevarelse af vilde dyr og biodiversitet

  — lovgivning om truede arter

  — lovgivning om arealudvikling.

— *Skovrelaterede regler, herunder regler om skovforvaltning og bevarelse af biodiversitet, hvis de er direkte knyttet til trævugst*, f.eks:

  — lovgivning om beskyttelse og bevarelse af skove og bæredygtig skovforvaltning

  — lovgivning om bekæmpelse af skovrydning

  — rettigheder til skovhugst inden for lovmæssigt offentliggjorte grænser.

— *Tredjemands rettigheder*, herunder brugs- og ejendomsret, der påvirkes af produktionen af de relevante råvarer og produkter, og oprindelige folks og lokalsamfunds traditionelle brugsrettigheder til jord. Dette kan f.eks. omfatte rettigheder til jordafgifter eller brugsrettigheder.

— *Arbejdstagerrettigheder* og *menneskerettigheder, der er beskyttet i henhold til folkeretten*, der enten finder anvendelse på personer, der er til stede i produktionsområdet for relevante råvarer, i det omfang det er relevant for forordningen om skovrydningsfrie produkter under hensyntagen til dens mål (jf. artikel 1, stk. 1, i forordningen om skovrydningsfrie produkter), eller på personer med rettigheder til området for produktion af relevante råvarer eller produkter, herunder oprindelige folks og lokalsamfunds rettigheder, hvis de finder anvendelse eller afspejles i den respektive nationale lovgivning, f.eks. rettigheder til jord, territorier og ressourcer, ejendomsrettigheder, rettigheder i forbindelse med traktater, aftaler og andre konstruktive ordninger mellem oprindelige folk og stater.

— *Princippet om frit, forudgående og informeret samtykke, herunder som fastsat i FN's deklaration om oprindelige folks rettigheder.* Yderligere vejledning om anvendelsen af princippet om frit, forudgående og informeret samtykke kan f.eks. findes på webstedet for FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder, hvor det bemærkes, at staterne skal have samtykke som mål for høringen, inden der træffes nogen af følgende foranstaltninger:

  — gennemførelse af projekter, der påvirker oprindelige folks ret til jord, territorier og ressourcer, herunder minedrift og anden udnyttelse af ressourcer

  — flytning af oprindelige folk fra deres land eller territorier

  — tilbagegivelse eller anden passende afhjælpning, hvis jordområder er blevet konfiskeret, overtaget, besat eller beskadiget uden frit, forudgående og informeret samtykke fra oprindelige folk, der besad det.

— *Skatte-, antikorruptions-, handels- og toldbestemmelser.*

— Gældende lovgivning vedrørende de relevante forsyningskæder, der kommer ind på eller forlader EU-markedet, hvis de har en specifik forbindelse til forordningens mål, eller, hvis der er tale om handels- og toldlovgivning, hvis de specifikt vedrører de relevante sektorer inden for landbrugs- eller træproduktion.

Kommissionen planlægger senest i december 2026 at oprette et register over relevant lovgivning, der giver produktionslandene mulighed for at fremlægge en liste over relevant lovgivning i henhold til artikel 2, nr. 40). Operatørerne kan anvende registeret som hjælp til at opfylde oplysningskravene i artikel 9, stk. 1, litra h).

b) **Due diligence vedrørende lovlighed**

Operatørerne skal være klar over, hvilken lovgivning der findes i hvert af de lande, de køber fra, med hensyn til produktionsområdets retlige status. Den relevante lovgivning kan bl.a. bestå af:

— nationale og regionale love, herunder relevant afledt lovgivning

— folkeretten, herunder multilaterale og bilaterale traktater og aftaler, som finder anvendelse i national ret ved, at de henholdsvis er kodificeret og gennemført.

I henhold til artikel 9, stk. 1, litra h), i forordningen om skovrydningsfrie produkter skal oplysninger, herunder dokumenter og data, der viser, at gældende lovgivning i produktionslandet er overholdt, indsamles som led i due diligence-forpligtelsen. Stk. 1, litra h) præciserer yderligere, at sådanne oplysninger skal være tilstrækkeligt afgørende og verificerbare.

I denne sammenhæng afhænger arten og omfanget af de oplysninger, der skal indsamles, af den specifikke forsyningskæde, produktionsområdet og produktionslandet. Operatørerne kan som anført nedenfor anvende en bred vifte af troværdige informationskilder, som tilsammen gør det muligt at drage en velbegrundet konklusion om, at de relevante råvarer er produceret i overensstemmelse med den relevante lovgivning i produktionslandet. I overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, skal operatørerne efter anmodning stille de oplysninger, dokumenter og data, der er indsamlet i henhold til denne bestemmelse, til rådighed for de kompetente myndigheder. For at lette håndhævelsen bør operatørerne være i stand til at forklare, hvorfor visse dokumenter foreligger, og hvorfor andre ikke gør det.

Indsamling af dybdegående dokumentation bør prioriteres for forsyningskæder, produktionsområder og produktionslande, hvor en indledende gennemgang af de oplysninger, der er tilgængelige for operatøren, tyder på en højere risiko for manglende overholdelse af artikel 3, litra b). Omvendt bør operatørerne for forsyningskæder, produktionsområder og produktionslande, hvor den indledende gennemgang af de foreliggende oplysninger tyder på en ubetydelig risiko for manglende overholdelse af artikel 3, litra b), ikke være forpligtede til at foretage indsamling af dybdegående data. De bør f.eks. ikke være forpligtede til systematisk at indsamle omfattende juridisk dokumentation for hver enkelt jordlod, indhente specifikke typer dokumenter såsom individuelle skøder eller udarbejde en udtømmende liste over alle potentielt relevante love, juridiske dokumenter eller data.

De indledende oplysninger, der er tilgængelige for operatøren, kan omfatte offentligt tilgængelige oplysninger og andre oplysninger vedrørende produktionsområdet eller den relevante forsyningskæde, som operatøren har kendskab til, inden denne udfører due diligence. I dette trin kan operatøren navnlig tage hensyn til klassificeringen af landerisiko i henhold til artikel 29 i forordningen om skovrydningsfrie produkter samt, hvor det er relevant, oplysninger offentliggjort af internationale organisationer såsom Verdensbankens globale forvaltningsindikatorer (WGI'er) og offentlige rapporter om landet eller produktionsområdet eller de relevante forsyningskæder, der er forbundet med produktionen af relevante råvarer.

Forpligtelsen til at indsamle dokumenter eller andre oplysninger afhænger af landenes forskellige reguleringsordninger. Forpligtelsen bør derfor forstås således, at den, hvor det er relevant, omfatter:

— officielle dokumenter udstedt af landenes myndigheder, f.eks. administrative tilladelser, f.eks. fra officielle registre og platforme, der er oprettet og forvaltes af landenes myndigheder

— dokumenter, der viser kontraktlige forpligtelser, herunder kontrakter og aftaler med oprindelige folk eller lokalsamfund

— supplerende oplysninger fra offentlige og private certificeringsordninger eller andre tredjepartsverificerede ordninger

— retsafgørelser

— konsekvensanalyser, forvaltningsplaner og miljørevisionsrapporter.

Dette omfatter oplysninger om enhver aftale, der giver ret til at anvende det pågældende område til produktion af den relevante råvare. Hvorvidt der er behov for et skøde eller anden dokumentation for en aftale, afhænger af den nationale lovgivning. Hvis besiddelse af et skøde ikke er påkrævet i henhold til national ret for at producere og markedsføre landbrugsprodukter, er det ikke påkrævet i henhold til forordningen om skovrydningsfrie produkter.

Følgende yderligere dokumenter kan også være nyttige:

— dokumenter, der viser virksomhedens politikker og adfærdskodekser

— frivillig egenerklæring fra producenter af relevante råvarer, hvori en producent erklærer, at produktet er produceret i overensstemmelse med lovgivningen i produktionslandet

— aftaler om socialt ansvar mellem private aktører og tredjepartsrettighedshavere

— særlige rapporter om ejendomsret og -konflikter.

Oplysninger, herunder dokumenter og data, kan indsamles i papirform eller elektronisk form.

Det skal bemærkes, at oplysningerne, herunder dokumenter og data, også skal indsamles i henhold til artikel 9, stk. 1, litra h), i forordningen om skovrydningsfrie produkter med henblik på risikovurderingen (forordningens artikel 10) og ikke bør betragtes som et uafhængigt krav, medmindre produktet er indkøbt udelukkende fra lavrisikolande eller dele heraf. Ved indkøb udelukkende fra lavrisikolande eller dele heraf skal operatørerne i henhold til artikel 13 i forordningen om skovrydningsfrie produkter kun udføre følgende trin, der beskriver risikovurderingen, hvis operatørerne indhenter eller får kendskab til oplysninger, der tyder på en risiko for manglende overholdelse eller omgåelse.

I henhold til artikel 10, stk. 1, i forordningen om skovrydningsfrie produkter skal de indsamlede oplysninger vurderes som en helhed for at sikre sporbarhed og overholdelse i hele forsyningskæden. Alle oplysninger skal analyseres og verificeres, hvilket betyder, at operatørerne skal kunne vurdere indholdet og pålideligheden af de dokumenter, de indsamler, og forstå forbindelserne mellem de forskellige oplysninger i forskellige dokumenter. Som led i vurderingen bør operatøren sædvanligvis kontrollere:

— om de forskellige dokumenter er i overensstemmelse med hinanden og med andre tilgængelige oplysninger

— hvad hvert enkelt dokument præcist dokumenterer

— hvilket system (f.eks. myndighedernes kontrol, uafhængig revision osv.) dokumentet er baseret på

— hvert dokuments pålidelighed og gyldighed, dvs. sandsynligheden for, at det er forfalsket eller udstedt ulovligt.

Operatørerne bør træffe rimelige foranstaltninger for at sikre sig, at sådanne dokumenter er ægte, afhængigt af deres vurdering af den generelle situation i produktionslandet. I denne forbindelse bør operatøren også tage hensyn til risikoen for korruption (f.eks. bestikkelse, ulovlig samordning eller svig). Forskellige kilder giver generelt tilgængelige oplysninger om korruptionsniveauet i et land eller en subnational region, f.eks. Transparency Internationals korruptionsindeks eller andre lignende anerkendte internationale indekser eller relevante oplysninger ([14]).

Hvis korruptionsniveauet anses for højt, kan det indebære, at dokumenter ikke kan betragtes som pålidelige, og der kan være behov for yderligere kontrol. I sådanne tilfælde er det nødvendigt at udvise særlig omhu ved kontrollen af dokumenterne, da der kan være grund til at betvivle deres troværdighed.

Ud over at forlade sig på anerkendte internationale indekser kan operatørerne tjekke lister over forhold og sårbarheder, herunder tidligere tegn på korrupt praksis, der peger på en større risiko og dermed kræver en højere grad af kontrol. Eksempler på sådan yderligere dokumentation kan omfatte tredjepartsverificerede ordninger (se afsnit 10 i denne vejledning), uafhængige eller selvstændige revisioner eller anvendelse af teknologier/kriminaltekniske metoder til sporing af de relevante produkter, som kan bidrage til at afsløre tegn på korruption eller ulovligheder.

([14]) Med hensyn til anvendelsen af sådanne indekser henvises der også til kapitel 4 i Kommissionens meddelelse af 12.2.2016, C(2016)755 final (vejledning til EU's tømmerforordning).

Operatørernes udførelse af due diligence samt de kompetente myndigheders håndhævelsesaktiviteter kan understøttes af dataanalyse og AI-baserede værktøjer til prioritering, kontrol af dokumenters indbyrdes konsistens og fremhævelse af mulige uregelmæssigheder. Det endelige ansvar for overholdelsen påhviler dog fortsat operatørerne og de kompetente myndigheder, uanset om sådanne digitale værktøjer anvendes eller ej.

## 7. **VAREDÆKNING**

### a) **Præcisering – Pakningsgenstande og emballagematerialer**

| |
|---|
| Relevant lovgivning:<br><br>*Forordningen om skovrydningsfrie produkter — artikel 2 — Definitioner, bilag I til forordningen* |

Bilag I til forordningen om skovrydningsfrie produkter indeholder listen over relevante råvarer og relevante produkter klassificeret i den kombinerede nomenklatur fastsat i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ([15]).

HS-kode 4819 omfatter: »*Æsker, kartoner, sække, poser og andre emballagegenstande af papir, pap, cellulosevat eller cellulosefiberdug; kartoteksæsker, brevbakker og lignende varer af papir eller pap, af den art der anvendes i kontorer, butikker og lign*«.

— Hvis nogen af ovennævnte genstande bringes i omsætning eller eksporteres som produkter i sig selv i stedet for som pakning til et andet produkt, *er* de omfattet af forordningen om skovrydningsfrie produkter, og derfor finder de forpligtelser, der er fastsat i forordningen, anvendelse.

— Hvis pakningsgenstande og emballagegenstande, som er klassificeret under HS-kode 4819, anvendes til at »støtte, beskytte eller bære« et andet produkt, er de *ikke* omfattet af forordningen.

HS-kode 4415 omfatter: »*Pakkasser, tremmekasser, tromler og lignende pakningsgenstande, af træ; kabeltromler af træ; lastpaller og lign., af træ; pallerammer af træ*«.

— Hvis nogen af ovennævnte genstande bringes i omsætning eller eksporteres som produkter i sig selv, *er* de omfattet af forordningen om skovrydningsfrie produkter, og derfor finder de forpligtelser, der er fastsat i forordningen, anvendelse.

— Genstande under 4415, der *udelukkende* anvendes som pakningsgenstande og emballagegenstande for at støtte, beskytte eller bære et andet produkt, der er bragt i omsætning, *er ikke* omfattet af forordningen.

De samme betragtninger vedrørende pakningsgenstande gælder for HS-kode 4401, 4405 og 4416.

Inden for disse kategorier sondres der yderligere mellem pakningsgenstande og emballagegenstande »til engangsbrug« på den ene side og pakningsgenstande og emballagegenstande, der tydeligt er egnede til anvendelse flere gange, på den anden side:

— Pakningsgenstande og emballagegenstande til engangsbrug, der udelukkende anvendes til at støtte, beskytte eller bære et andet produkt, der gøres tilgængeligt på markedet eller eksporteres, og som præsenteres sammen med det pågældende produkt, er ikke omfattet af forordningen, når de anvendes til dette formål.

— Pakningsgenstande og emballagegenstande, der tydeligt er egnede til anvendelse flere gange, og som udelukkende anvendes til at støtte, beskytte eller bære et andet produkt, der gøres tilgængeligt på markedet eller eksporteres og præsenteres sammen med det pågældende produkt, er ikke omfattet af forordningen fra det tidspunkt, hvor de anvendes til dette formål og fremefter. Paller vil f.eks. ikke være omfattet af forordningen, hvis de på ny gøres tilgængelige på markedet eller eksporteres, efter at de er blevet anvendt til at støtte, beskytte eller bære et andet produkt.

([15]) Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1987/2658/oj).

Der skal yderligere sondres mellem pakning, der anses for at give et produkt dets »væsentlige karakter«, og pakning, der er formet og tilpasset et bestemt produkt, men som ikke er en integreret del af selve produktet. I almindelig bestemmelse 5 vedrørende den kombinerede nomenklatur ([16]) i forordning (EØF) nr. 2658/87 præciseres disse forskelle, og der gives eksempler nedenfor. Beholdere, der tilfører en »væsentlig karakter«, tildeles deres egen HS-kode og klassificeres uafhængigt af det produkt, de indeholder, og er omfattet af forordningens anvendelsesområde, mens beholdere, der er specielt formet eller tilpasset til at indeholde specifikke varer, tildeles HS-koden for det produkt, de indeholder, hvis disse beholdere er egnede til langvarig anvendelse, foreligger sammen med de varer, de er beregnet til, og når de er af en art, der normalt sælges sammen med dem, ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde (almindelig bestemmelse 5a). Almindelig emballage, f.eks. emballagematerialer og emballagebeholdere ([7]), der præsenteres med varer indeni, klassificeres sammen med varerne, såfremt de er af en art, der sædvanligvis anvendes til pakning af sådanne varer, hvilket betyder, at de ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde (almindelig bestemmelse 5b). Papir eller andre indpakningsmaterialer bør betragtes som en integreret del af et produkt, hvis dets formål er at beskytte, bære eller transportere det.

Disse yderligere sondringer vil dog sandsynligvis kun være relevante for en lille del af de varer, der er omfattet af forordningen.

*Sammenfattende er følgende omfattet af forordningen:*

— pakningsgenstande og emballagegenstande, der bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på markedet eller eksporteres som produkter i sig selv

— beholdere, der er karaktergivende for produktet.

*Følgende er ikke omfattet af forordningen:*

— pakningsgenstande og emballagegenstande til engangsbrug, der præsenteres sammen med varer og udelukkende anvendes til at støtte, beskytte eller bære et andet produkt

— pakningsgenstande og emballagegenstande, der tydeligt er egnede til anvendelse flere gange, som præsenteres sammen med varer og udelukkende anvendes til at støtte, beskytte eller bære et andet produkt, fra det tidspunkt, hvor de anvendes til dette formål og fremefter.

b) **Præcisering — Affald og nyttiggjorte og genanvendte produkter**

Relevant lovgivning:

*Forordningen om skovrydningsfrie produkter — betragtning 40, bilag I til forordningen, direktiv 2008/98/EF — artikel 3, nr. 1*

Operatører, operatører i efterfølgende led i forsyningskæden og forhandlere kan i løbet af deres økonomiske aktiviteter håndtere brugte produkter, der har afsluttet deres livscyklus, og som ellers ville blive bortskaffet som affald. Ved affald forstås ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med (direktiv 2008/98/EF, artikel 3, nr. 1)). Sådanne produkter er ikke omfattet af forordningens anvendelsesområde. Det betyder, at sådanne operatører, operatører i efterfølgende led i forsyningskæden og forhandlere i disse tilfælde er undtaget fra forpligtelserne i forordningen.

Denne undtagelse gælder for varer, der udelukkende er fremstillet af et materiale, der har afsluttet sin livscyklus, og som ellers ville være blevet bortskaffet som affald (f.eks. træ, der er hentet fra nedrevne bygninger, eller varer fremstillet af kaffeavner).

Denne undtagelse **gælder ikke** for biprodukter fra en fremstillingsproces, der involverer materiale, som ikke er affald i den forstand, at det er et stof eller en genstand, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med.

Følgende spørgsmål og svar præciserer praktiske anvendelsestilfælde:

**Spørgsmål 1: Er træflis og savsmuld, der fremstilles som biprodukter fra savværk, omfattet af forordningen?**

Ja, disse er omfattet af HS-kode 4401, som er omfattet af forordningen om skovrydningsfrie produkter. Dette skyldes, at træflis og savsmuld kan anvendes som brænde og derfor ikke har afsluttet deres livscyklus. En undtagelse er træflis/savsmuld, der udelukkende anvendes som pakningsgenstande for at støtte, beskytte eller bære et andet produkt.

([16]) Forklarende bemærkninger til Den Europæiske Unions kombinerede nomenklatur (EUT C 119 af 29.3.2019, s. 1).

**Spørgsmål 2: Er møbler fremstillet af træ, der er genvundet efter nedrivningen af et hus, omfattet af forordningen?**

Nej. Hvis disse produkter udelukkende er fremstillet af materiale, der har afsluttet sin livscyklus, og som ellers ville være blevet bortskaffet som affald, er de ikke omfattet af forordningen. Hvis produkterne imidlertid indeholder en mængde ikkegenanvendt materiale, er denne del omfattet af forordningen.

**Spørgsmål 3: Er produkter fremstillet af genanvendt eller nyttiggjort materiale omfattet af forordningen?**

Nej. Hvis de relevante produkter udelukkende er fremstillet af genanvendt materiale, er de ikke omfattet af forordningen om skovrydningsfrie produkter. Hvis de relevante produkter indeholder en mængde ikkegenanvendt eller ikkenyttiggjort materiale, vil denne mængde imidlertid være omfattet af forordningen, f.eks. anvendelse af jomfrupulp i papirproduktion og træ, der anvendes til reparation af paller.

**Spørgsmål 4: Er brændselspiller fremstillet af tomme frugtbundter eller palmekerneskaller omfattet af forordningen?**

Ja. Brændselspiller fremstillet af tomme frugtbundter og palmekerneskaller, selv i pilleform, der klassificeres som faste restprodukter fra udvinding af palmeolie, er omfattet af HS-kode 2306 60 i bilag I til forordningen om skovrydningsfrie produkter. Brændselspiller er ikke omfattet af forordningen, hvis de udelukkende er fremstillet af materialer, der er klassificeret som affald.

**Spørgsmål 5: Er kaffegrums til brug i toiletartikler eller gødning omfattet af forordningen?**

Nej, hvis kaffegrumset er affald fra f.eks. en café og ellers ville være blevet bortskaffet.

**Spørgsmål 6: Er dækkarkasser af regummierede dæk omfattet af forordningen?**

Brugte dækkarkasser, som almindeligvis anvendes til regummering af dæk, falder uden for forordningens anvendelsesområde, mens regummierede dæk kun er omfattet, for så vidt angår det nye gummimønster, der sættes på karkasserne.

**Spørgsmål 7: Er relevante produkter omfattet af forordningen, hvis de er fremstillet af ikkerelevante råvarer?**

Forordningen finder ikke anvendelse på produkter, der er fremstillet af ikkerelevante råvarer, selv om disse produkter er klassificeret under den samme kombinerede nomenklatur som de relevante produkter, der er fremstillet af relevante råvarer Forordningen finder kun anvendelse på relevante produkter, der er fremstillet af relevante råvarer.

Følgende eksempler kan nævnes:

i) Kvæg af slægten Bos og dens underslægter: Bos, Bibos, Novibos og Poephagus, der henhører under HS-underpositionerne 0102 21 og 0102 29, er omfattet af forordningens anvendelsesområde, mens bøfler (slægten Syncerus) eller bisoner (slægten Bison) eller andre levende hornkvæg er ikke omfattet af forordningens anvendelsesområde.

ii) Palmeolie fra Elaeis spp. (herunder Elaeis guineensis) er omfattet af forordningen om skovrydningsfrie produkter, men babassuolie fra Attalea spp. (herunder Attalea speciosa) og andre vegetabilske olier fra andre palmearter er ikke omfattet af forordningen om skovrydningsfrie produkter.

iii) Gummi fra Hevea brasiliensis er omfattet af forordningen, men balata, guttaperka, guayulegummi, chiclegummi og lignende naturlige gummityper fremstillet af andre arter er ikke omfattet, og det samme gælder syntetiske gummiprodukter.

iv) Træprodukter er omfattet af forordningen, men produkter fremstillet af rattan, bambus og andre materialer af træagtig karakter er ikke omfattet af forordningen.

## 8. **OPRETHOLDELSE AF EN DUE DILIGENCE-ORDNING**

Relevant lovgivning:

*Forordningen om skovrydningsfrie produkter — artikel 12 — Oprettelse og opretholdelse af due diligence-ordninger, rapportering og registrering*

Med henblik på at udføre due diligence i overensstemmelse med forordningens artikel 8 skal operatørerne, herunder mikroprimæroperatører og små primæroperatører, oprette og ajourføre en ramme for dokumentation, analyse, verifikation og rapportering af procedurer og foranstaltninger (»due diligence-ordningen«). Formålet med due diligence i henhold til forordningen er at opnå et krævet resultat ved at dokumentere konsekvente processer i operatørernes aktiviteter. Det er vigtigt, at en operatør i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2, **tager sin due diligence-ordning op til revision mindst én gang om året** for at sikre, at de ansvarlige følger de procedurer, der gælder for dem, at de eksisterende processer er effektive, og at det krævede resultat opnås. Operatørerne bør også ajourføre due diligence-ordningen, hvis de under revisionen eller på et andet tidspunkt får kendskab til ny udvikling, som kan påvirke målene for due diligence-ordningen, f.eks. effektiviteten og fuldstændigheden af trin eller procedurer inden for ordningen. Operatørerne skal føre en fortegnelse over eventuelle ajourføringer af due diligence-ordningen, og disse fortegnelser skal opbevares i fem år.

Denne revision kan foretages af en person inden for operatørens organisation (som bør være uafhængig af dem, der gennemfører procedurerne) eller af et eksternt organ. Revisionen bør identificere eventuelle svagheder og fejl, og operatørens ledelse bør fastsætte frister for at afhjælpe dem.

Hvis der er tale om en due diligence-ordning for et relevant produkt, bør det ved revisionen f.eks. kontrolleres, om der findes dokumenterede procedurer:

— for indsamling og registrering af de oplysninger, data og dokumenter, der er nødvendige for at påvise overensstemmelse

— relevante produkter eller relevante råvarer, som ikke er skovrydningsfrie eller ikke er blevet produceret i overensstemmelse med den relevante lovgivning i produktionslandet

— med beskrivelse af de foreslåede foranstaltninger, der skal træffes i henhold til risikoniveauet.

Ved revisionen bør det også kontrolleres, om de personer, der er ansvarlige for at gennemføre hvert trin i procedurerne, både forstår og gennemfører hvert trin, og om der er tilstrækkelig kontrol til at sikre, at procedurerne er effektive i praksis (dvs. at de identificerer og fører til udelukkelse af relevante produkter, der udgør en ikke ubetydelig risiko for manglende overholdelse). Ifølge god praksis dokumenteres revisionen for at påvise de trin, der er fulgt, og resultaterne af revisionen.

## 9. **SAMMENSATTE PRODUKTER**

Relevant lovgivning:

*Forordningen om skovrydningsfrie produkter — artikel 4 — Operatørers forpligtelser, artikel 9 — Oplysningskrav, artikel 33 — Informationssystem*

Operatører, operatører i efterfølgende led i forsyningskæden og forhandlere kan handle med relevante produkter, der er opført i bilag I til forordningen, og som indeholder eller delvis er fremstillet af andre relevante produkter eller relevante råvarer. I praksis omtales disse i nogle tilfælde som »sammensatte produkter«, selv om dette ikke er et juridisk udtryk, der anvendes i forordningen.

I forordningen fastsættes der regler for at sikre, at de relevante råvarer og relevante produkter, der er indeholdt i relevante produkter, eller som de relevante produkter er fremstillet af, identificeres korrekt i forbindelse med operatørens due diligence i henhold til artikel 8. Dette er nødvendigt for at sikre, at alle relevante produkter er i overensstemmelse med forordningen.

Operatørerne skal opfylde oplysningskravene i henhold til artikel 9 som led i deres due diligence for de relevante produkter, de bringer i omsætning på eller eksporterer fra markedet. Det kan i nogle tilfælde være komplekst at identificere arter, oprindelse og geolokalisering for de relevante råvarer, der er indeholdt i relevante produkter, navnlig for rekonstituerede produkter som f.eks. papir, fiberplader og spånplader eller højt forarbejdede produkter som f.eks. tilberedte fødevarer, der indeholder kakao, men disse oplysninger er nødvendige for, at produkterne kan bringes i omsætning eller eksporteres. Yderligere oplysninger findes i forordningens infografikker om forsyningskæden.

Når operatøren bringer relevante produkter i omsætning på EU-markedet eller eksporterer dem, skal denne, hvis produkterne indeholder eller er fremstillet af andre relevante produkter (som opført i bilag I til forordningen om skovrydningsfrie produkter), der ikke tidligere har været genstand for due diligence, gennemføre due diligence på disse dele af det relevante produkt.

Sammensatte produkter kan indeholde flere relevante produkter under forskellige råvarer. F.eks. kan en chokoladebar [HS 1806] omfatte afledte produkter af kakao (kakaopulver [HS 1805] og kakaosmør [HS 1804]) og oliepalme (palmeolie [HS 1511]). I sådanne tilfælde vil den operatør, der bringer produktet i omsætning på EU-markedet eller eksporterer fra EU-markedet, kun være forpligtet til at udføre due diligence for de relevante produkter, der er opført under den råvare, der anses for at være relevant i bilag I til forordningen om skovrydningsfrie produkter. For chokoladebarer [HS 1806] er den relevante råvare således kakao. Det betyder, at due diligence-forpligtelsen og oplysningskravene kun omfatter relevante produkter, der er opført i højre kolonne i bilag I under den relevante råvare, som chokoladebaren indeholder eller er fremstillet af, hvilket i dette tilfælde er kakaopulver og kakaosmør under råvaren kakao.

**Oplysningskrav**

Som led i deres due diligence i henhold til artikel 8 skal operatørerne, når de beskriver deres relevante produkter i overensstemmelse med oplysningskravene i artikel 9, medtage de relevante råvarer eller relevante produkter, som deres relevante produkter indeholder, eller som anvendes til at fremstille disse produkter.

Det betyder, at operatørerne skal indsamle oplysninger om forekomsten af den relevante råvare i de relevante produkter, som de bringer i omsætning eller eksporterer. Disse oplysninger omfatter geolokalisering af de jordlodder eller – hvor det er relevant i tilfælde af mikroprimæroperatører og små primæroperatører – postadressen svarende til den geografiske beliggenhed af de pågældende jordlodder eller den pågældende bedrift, hvor den relevante råvare, som de relevante produkter indeholder eller er fremstillet ved brug af, blev produceret, sammen med yderligere oplysninger i artikel 9, stk. 1. For at opfylde kravene til geolokaliseringsoplysninger skal operatørerne i henhold til artikel 9 medtage følgende oplysninger for deres relevante produkter:

— geolokaliseringen (eller, hvor det er relevant i tilfælde af mikroprimæroperatører eller små primæroperatører, postadressen) af alle jordlodder, hvor den relevante råvare, som det relevante produkt indeholder eller er fremstillet ved brug af, blev produceret, *og*

— produktionsdatoen eller -perioden.

Hvis et relevant produkt indeholder eller er fremstillet af en relevant råvare, der er produceret på forskellige jordlodder, skal geolokaliseringen eller, hvor det er relevant i tilfælde af mikro- eller små primæroperatører, postadressen af alle de forskellige jordlodder angives. For relevante produkter, der består af eller er fremstillet af kvæg, henviser kravet om geolokalisering i henhold til artikel 2, nr. 29), eller, hvor det er relevant i tilfælde af mikroprimæroperatører eller små primæroperatører, postadressen til alle lokaliteter eller strukturer, der er forbundet med kvægopdrættet, herunder fødested, bedrift, hvor de blev holdt – i tilfælde af udendørs landbrug, ethvert miljø eller sted, hvor husdyr holdes midlertidigt eller permanent – indtil slagtetidspunktet.

Hvis der sker skovrydning eller skovforringelse på nogen af de jordlodder, der er identificeret for et af de relevante produkter i et relevant produkt, som er et »sammensat produkt«, kan dette produkt ikke bringes i omsætning eller gøres tilgængeligt på markedet eller eksporteres (artikel 9, stk. 1, litra d)).

I henhold til artikel 9 skal også det almindelige navn og det fulde videnskabelige navn angives for alle arter, hvis de relevante produkter indeholder eller er fremstillet ved brug af træ. Denne bestemmelse henviser til alle relevante produkter, der er opført under råvaren »træ« i bilag I. Det kan i nogle tilfælde være komplekst at identificere alle arter i hver relevant komponent for højt forarbejdede sammensatte produkter som f.eks. spånplade eller papir. Hvis arten af f.eks. træ, der anvendes til at fremstille produktet, varierer, skal operatøren imidlertid fremlægge en liste over hver træart, der kan være blevet anvendt til at fremstille træproduktet. Arten bør opføres i overensstemmelse med den internationalt anerkendte trænomenklatur (f.eks. DIN EN 13556 af 1. oktober 2003 om nomenklatur for træ anvendt i Europa).

## 10. **CERTIFICERINGSORDNINGERS OG ANDRE TREDJEPARTSVERIFIKATIONSORDNINGERS ROLLE I RISIKOVURDERING OG RISIKOBEGRÆNSNING**

Relevant lovgivning:

*Forordningen om skovrydningsfrie produkter — betragtning 52, artikel 10, stk. 2, litra n) — Risikovurdering*

Certificeringsordninger og andre tredjepartsverificerede ordninger anvendes ofte til at opfylde specifikke kundekrav til relevante råvarer og relevante produkter. Dette kan omfatte en standard, der beskriver den praksis, der skal gennemføres under produktionen af de certificerede råvarer, og som omfatter principper, kriterier og indikatorer, krav til kontrol af overensstemmelse med standarden og udstedelse af certifikater og særskilt certificering af leverandørkæden for at give sikkerhed i forsyningskæden for, at et produkt kun indeholder (eller i nogle tilfælde en bestemt procentdel af) certificeret eller tredjepartsverificeret materiale fra identificerede og certificerede eller tredjepartsverificerede producenter.

I forordningen om skovrydningsfrie produkter anerkendes det, at certificeringsordninger og andre tredjepartsverificerede ordninger kan give nyttige oplysninger om overholdelse af forordningen i forbindelse med risikovurderingen omhandlet i artikel 10 ved at dokumentere, at produkter er lovlige og skovrydningsfrie. Dette er betinget af, at disse oplysninger opfylder de relevante krav i artikel 9 som anført i artikel 10, stk. 2, litra n).

Certificeringsordninger og tredjepartsverificerede ordninger forvaltes af en organisation, der ikke deltager i produktionen af eller forsyningskæden for den relevante råvare. Nogle af disse ordninger anvendes desuden ofte til at verificere, at visse standarder eller regler følges, men de går ikke nødvendigvis så langt som til at certificere selve produktet.

Denne vejledning er primært henvendt til interessenter, der overvejer at gøre brug af certificeringsordninger eller tredjepartsverificerede ordninger, fordi de potentielt kan tilføre merværdi gennem supplerende oplysninger, f.eks. om geolokaliseringskoordinater, og støtte operatørernes risikovurdering, der foretages som led i deres due diligence-undersøgelse af, om relevante produkter er lovlige og skovrydningsfrie. Forordningen om skovrydningsfrie produkter forpligter ikke: 1) operatørerne til at gøre brug af sådanne ordninger, 2) producenterne til at tilslutte sig dem eller 3) producentlandene til at udvikle sådanne ordninger. Anvendelse af tredjepartsverifikationsordninger er ikke et lovkrav, men en frivillig beslutning truffet af operatøren. Hvis operatørerne beslutter at gøre brug af disse ordninger, kan denne vejledning hjælpe dem med at vurdere, i hvilket omfang disse ordninger kan støtte opfyldelsen af kravene i forordningen om skovrydningsfrie produkter.

Certificeringsordninger og tredjepartsverificerede ordninger kan spille en vigtig rolle med hensyn til at fremme bæredygtige landbrugs- og skovbrugspraksisser og ansvarlige indkøb, fremme gennemsigtighed i forsyningskæden og lette overholdelsen. Det skal bemærkes, at egenerklæringsordninger, der ikke er baseret på tredjepartsattesteringsprocedurer, ikke er omfattet af denne vejledning og pr. definition er mindre robuste på grund af manglende uafhængighed og upartiskhed.

Denne vejledning er også relevant for de nationale kompetente myndigheder, idet den understreger, at sådanne ordninger, selv om de kan anvendes i risikovurderingsproceduren i henhold til artikel 10, ikke erstatter operatørens ansvar med hensyn til due diligence i henhold til artikel 8. Det betyder, at anvendelsen af sådanne ordninger ikke indebærer en »grøn bane«, da virksomheden stadig er forpligtet til at udføre due diligence og holdes ansvarlig, hvis den ikke overholder due diligence-kravene i forordningen.

Der er stor forskel på ordningerne med hensyn til deres anvendelsesområde, mål, struktur og funktionsmåde. En vigtig sondring er, 1) hvorvidt de benytter en tredjepartsattesteringsprocedure og således grupperes i certificeringsordninger og tredjepartsverificerede ordninger på den ene side og 2) egenerklæringsordninger på den anden side. Sidstnævnte falder uden for denne vejlednings anvendelsesområde og er pr. definition mindre robuste på grund af manglende uafhængighed og upartiskhed.

### a) **Certificeringsordningers og tredjepartsverifikationsordningers rolle**

Når det overvejes, om oplysninger fra en certificeringsordning eller en tredjepartsverificeret ordning skal anvendes i risikovurderingsproceduren i henhold til artikel 10 som dokumentation for, at produktet er lovligt og skovrydningsfrit, bør en operatør som et første skridt afgøre, om ordningens standarder er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordningen. I den forbindelse bør det påpeges, at operatører også kan anvende tredjepartsverifikationsordninger eller certificeringsordninger til kun at opfylde visse krav i forordningen.

Certificeringsordninger og tredjepartsverifikationsordninger kræver generelt, at tredjepartsorganisationer kan dokumentere, at de er kompetente til at udføre vurderinger, gennem en akkrediteringsproces, der fastsætter standarder for revisorers færdigheder og de systemer, som certificeringsorganisationerne skal overholde. Certificerede eller verificerede produkter bærer generelt et mærke med certificerings- eller verifikationsorganisationens navn og type samt kravene til revisionsprocessen. Ordningen kan også kræve, at parterne medtager disse oplysninger i de formelle dokumenter, der ledsager forsendelsen. Disse organisationer kan normalt give oplysninger om certificeringens dækning, og hvordan den blev anvendt i produktionslandet for de relevante produkter, herunder nærmere oplysninger om arten og hyppigheden af revisioner på stedet.

Certificeringsordninger og tredjepartsverifikationsordninger kan vurderes ud fra tre hovedelementer: 1) »de relevante standarder«, dvs. driftskrav, anvendelsesområde, procedurer, politikker for virksomheder, der tilslutter sig disse ordninger, 2) »ordningernes gennemførelse«, dvs. i hvilket omfang standarderne gennemføres, herunder ved at anvende de nødvendige foranstaltninger til at sikre overholdelse, også via revisioner, og 3) »forvaltningselementer«/troværdighedsvurdering af ordningerne, herunder gennemsigtighed, sikkerhedsprocedurer, tilsyn osv. Sådanne oplysninger bør regelmæssigt revurderes af operatøren, navnlig i forhold til forordningens krav.

Med hensyn til forordningens krav bør operatører, for så vidt som dette er relevant for oplysningerne i certificeringsordningen eller tredjepartsverifikationsordningen, undersøge følgende aspekter af certificeringsordningerne og tredjepartsverifikationsordningerne under 1) »de relevante standarder«:

— gyldighed, ægthed og relevans med hensyn til anvendelsesområdet for certificering eller tredjepartsverifikation (f.eks. hvorvidt det omfatter de relevante råvarer og produkter, der er reguleret i henhold til forordningen),

— inklusion og overholdelse af relevante lovgivningskrav, f.eks. tilpasning til definitionen af skovrydningsfri og skæringsdatoen den 31. december 2020 som fastsat i forordningens artikel 2 og 3,

— vurdering af risikoen for manglende overholdelse af kravene om, at det relevante produkt er lovligt og skovrydningsfrit,

— de relevante produkters sporbarhed, herunder via geolokalisering tilbage til jordlodden

— mulighed for at blande materiale af kendt og ukendt oprindelse i sporbarhedsmodellen (hvilket ikke er acceptabelt i henhold til forordningen om skovrydningsfrie produkter) ([17]). Et relevant produkt med sporbarhedscertificering kan også indeholde en blanding af certificeret og ikkecertificeret materiale fra en række forskellige kilder, for hvilke der skal indhentes oplysninger om, hvorvidt der er foretaget kontrol af den ikkecertificerede del, og hvorvidt denne kontrol giver tilstrækkelig dokumentation for, at forordningens krav er overholdt. Due diligence-proceduren skal derfor udføres for det relevante produkt som helhed,

— mulighed for at anvende massebalance, når overensstemmende produkter blandes med produkter af ukendt oprindelse (hvilket ikke er acceptabelt i henhold til forordningen om skovrydningsfrie produkter) ([18]),

— ordningens evne til at give de krævede oplysninger ledsaget af dokumentation, der er »tilstrækkeligt afgørende og verificerbare« som fastsat i artikel 9.

For det andet bør operatørerne under 2) »ordningernes gennemførelse« overveje følgende elementer:

— tilgængeligheden af oplysninger om ordningens forvaltning, inddragelse af interessenter i ordningen og sammendrag af revisioner,

([17]) Nogle ordninger tillader certificering, når en bestemt procentdel af det relevante produkt, som normalt er angivet på etiketten, opfylder den fulde certificeringsstandard. I sådanne tilfælde er det vigtigt, at operatøren indhenter oplysninger om, hvorvidt der er foretaget kontrol af den ikkecertificerede del, og om de også giver tilstrækkelig dokumentation for, at kravene med hensyn til geolokalisering og det skovrydningsfrie element er opfyldt for den ikkecertificerede del.

([18]) Nogle ordninger tillader certificering, når der anvendes massebalancebaserede sporbarhedskæder. Sådanne blandede produkter er imidlertid ikke i overensstemmelse med forordningen. Kun produkter, der er i fuld overensstemmelse med ovennævnte elementer, er tilladt i henhold til forordningen, bortset fra blandede produkter baseret på bestemte procentdele eller massebalancesporbarhedskæder.

— gratis og offentligt tilgængelig database om certificeringsindehavere, deres dækningsområde, gyldighed, dato for suspension eller ophør af certificeringsstatus og tilhørende revisionsrapporter,

— gennemsigtige periodiske, tilfældige og uafhængige kontroller (herunder gennem revisioner) af, om certificeringsordningen eller tredjepartsverifikationsordningen overholder dens egne standarder, regler og procedurer,

— kontrol af mængden og oprindelsen af certificerede materialer i hele forsyningskæden, herunder f.eks. anvendelse af anatomisk, kemisk eller DNA-analyse til at verificere oplysninger om produkt- eller forsyningskædesporbarhed,

— effektive kontrolforanstaltninger til verifikation af mængder på tværs af forsyningskæder ([19]),

— anvendelse af lignende stempler/påstande, der henviser til forskellige typer ordninger,

— eksisterende dokumenterede rapporter om eventuelle mangler ved eller problemer med den pågældende certificeringsordning eller tredjepartsverificerede ordning i de lande, som de relevante råvarer eller produkter har oprindelse i,

— eksisterende dokumenterede rapporter vedrørende en given producent eller forhandler, der anvender den pågældende certificeringsordning eller tredjepartsverificerede ordning.

Under 3) »forvaltning af ordninger« bør operatørerne overveje følgende elementer:

— potentielle interessekonflikter,

— omfanget og resultaterne af kontrol af svig og korruption,

— certificeringsordningens eller tredjepartsverifikationsordningens overensstemmelse med internationale eller europæiske standarder (f.eks. de relevante ISO-vejledninger),

— konsekvenser og sanktioner i tilfælde af overtrædelser samt korrigerende foranstaltninger, også i form af suspension af certificering, indtil der er truffet korrigerende foranstaltninger, idet der også tages hensyn til, hvor hurtigt proceduren for tilbagekaldelse og genoprettelse af tilladelsen til at udstede certificering for produkter skrider frem,

— medtagelse af bestemmelser om inddragelse af interessenter, der også muliggør og fremmer smålandbrugeres deltagelse (hvis relevant) i ordningen,

— oplysninger om uafhængighed for tredjepartsorganisationer, der leverer de relevante certificerings- eller verifikationstjenester som akkrediterede organisationer. Garantier eller erklæringer fra ordningen, revisorer med tilknytning til ordningen eller tredjepartsrevisorer, der er ansat af ordningen til at udføre dens sikkerhedsprocedurer, bør ikke påberåbes isoleret eller betragtes som afgørende. Der bør tages hensyn til synspunkter fra andre relevante interessenter, herunder deltagere i ordningen, fagforeninger, arbejdstagerorganisationer og sammenslutninger af smålandbrugere, civilsamfundet og ikkestatslige organisationer samt tredjepartsrevisions- og forsikringsorganisationer, hvis de er rimeligt tilgængelige.

b) **Baggrundsoplysninger**

Certificerings- og tredjepartsverificerede ordninger er enten offentlige eller private, afhængigt af deres forvaltningsmodel, uanset om de drives af staten eller ej. De kan være obligatoriske eller frivillige, afhængigt af om de er juridisk bindende. Private ordninger anvendes frivilligt af operatøren, mens offentlige ordninger ofte (men ikke nødvendigvis) er obligatoriske og er indført af de lande, som produkterne kommer fra. Både offentlige og private certificeringsordninger og tredjepartsverifikationsordninger har til formål at anerkende gode miljøstandarder gennem certificering, og som sådan har mange af dem ydet vigtige bidrag til at øge landbrugsproduktionens bæredygtighed på verdensplan.

([19]) Certificering af sporbarhedskæden kan anvendes som bevis for, at ingen ukendt eller ikketilladt vare kommer ind i en forsyningskæde. Disse er generelt baseret på at sikre, at kun tilladte råvarer og produkter får lov til at komme ind i forsyningskæden på »kritiske kontrolpunkter«, og at et produkt kan spores tilbage til sin tidligere forvalter (som også skal være i besiddelse af sporbarhedscertificering) snarere end tilbage til oprindelsesstedet. Et produkt med sporbarhedscertificering kan indeholde en blanding af certificeret og andet tilladt materiale fra en række forskellige kilder. Ved anvendelse af sporbarhedscertificering bør en operatør sikre, at alle materialer opfylder forordningens krav, og at kontrollen er tilstrækkelig til at udelukke materiale, der ikke opfylder kravene.

Ikke desto mindre blev der i konsekvensanalysen forud for forordningen om skovrydningsfrie produkter på grundlag af andre relevante undersøgelser også peget på en række betænkeligheder vedrørende sådanne ordninger, herunder at de har forskellige niveauer af gennemsigtighed og forskellige regler, procedurer og kvalitetssikringssystemer, samt vedrørende overvågning, offentliggørelse og håndhævelse. I de år, hvor de har været i drift, er der også blevet rejst bekymringer over effektiviteten og integriteten af sporbarhedssystemer og deres sårbarhed over for svig. Mangel på uafhængige revisioner er desuden en svaghed ved visse private ordninger. En særlig undersøgelse bestilt af Kommissionen om certificerings- og verifikationsordninger i skovbrugssektoren og for træbaserede produkter viste lignende resultater og pegede på manglende gennemsigtighed og risikoen for ufuldstændige eller endda vildledende oplysninger ([20]).

Obligatoriske offentlige verifikationsordninger med bindende foranstaltninger kan omfatte høje standarder, både med hensyn til dækning og gennemførelse. Det er afgørende, at de dækker alle økonomiske aktører i et land (herunder både markedsføring og eksport) for at undgå smuthuller og lækager, der kan skyldes tilstedeværelsen af økonomiske aktører, der ikke er omfattet af ordningen. De kan også sikre en bedre integration af smålandbrugere ved at yde den nødvendige støtte til at løse problemet med omkostninger, der ofte opfattes som betydelige, da stordriftsfordele stiller SMV'er dårligt med hensyn til at opnå certificering i forhold til større operatører.

Med hensyn til pålideligheden og relevansen af både private og offentlige ordninger bør alle gældende elementer i deres standarder være i overensstemmelse med (enten på samme niveau eller højere end) forordningen om skovrydningsfrie produkter, navnlig med hensyn til definitionen af skovrydningsfri, geolokaliseringskrav og gennemsigtighed og produktionens lovlighed.

I denne forbindelse skal det bemærkes, at ikke alle ordninger omfatter standarder og vurderinger vedrørende lovligheden af produktionen af den relevante råvare, og det kan derfor være relevant at kontrollere, hvilke lovlighedskrav der er omfattet af ordningerne, både med hensyn til den lovgivning, de dækker, og de kriterier eller indikatorer, der lægges til grund for vurderingen af overholdelsen. Ordningerne kan f.eks. have forskellige definitioner af, hvad der skal betragtes som en relevant »lov« eller »lovlig« i produktionslandet, eller de indikatorer, der skal tages i betragtning ved vurderingen af risikoen for ulovlighed.

Intern beslutningstagning og forvaltning, herunder direkte deltagelse af aktører i forsyningskæden, der søger og er i besiddelse af certificering eller erhverver og anvender certificerede produkter for at opfylde kundernes krav, er også elementer, der har konsekvenser for gennemførelsen, håndhævelsen og troværdigheden af enhver relevant ordning.

For yderligere at lette handelen og overholdelsen af forordningen om skovrydningsfrie produkter vil der blive oprettet et register over certificeringsordninger med henblik på at tilvejebringe gennemsigtige oplysninger om de eksisterende ordningers anvendelsesområde, som de økonomiske aktører kan henvise til, når de udfører deres due diligence med henblik på at bringe produkter i omsætning og gøre dem tilgængelige på EU-markedet, og som de kompetente myndigheder kan anvende, når de udfører de relevante kontroller.

Med hensyn til yderligere relevante elementer af alle former for certificering og tredjepartsverifikation henvises der til Kommissionens konsekvensanalyse ([21]), EU's retningslinjer for bedste praksis for frivillige certificeringsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ([22]) og resultaterne af Kommissionens undersøgelse af certificerings- og verifikationsordninger i skovbrugssektoren og for træbaserede produkter ([23]).

## 11. **LANDBRUGSMÆSSIG ANVENDELSE**

### 1. **Indledning**

I henhold til artikel 3, litra a), i forordningen om skovrydningsfrie produkter må relevante råvarer og relevante produkter ikke bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på EU-markedet eller eksporteres fra EU-markedet, medmindre de er skovrydningsfrie. I henhold til artikel 2, nr. 13), litra a), forstås ved »skovrydningsfri«, at de relevante produkter indeholder, er blevet fodret med eller er blevet fremstillet ved brug af relevante råvarer produceret på arealer, som ikke har været udsat for skovrydning efter den 31. december 2020 ([24]). I henhold til artikel 2, nr. 3), forstås ved »skovrydning« omlægning af skov til landbrugsmæssig anvendelse, uanset om den er menneskeskabt eller ej.

([20]) Rapport fra Europa-Kommissionen: Study on Certification and Verification Schemes in the Forest Sector and for Wood-based Products, Publikationskontoret for Den Europæiske Union, 2021.
([21]) Europa-Kommissionen, SWD (2021) 326 final.
([22]) EUT C 341 af 16.12.2010, s. 5.
([23]) Rapport fra Europa-Kommissionen: Study on Certification and Verification Schemes in the Forest Sector and for Wood-based Products, Publikationskontoret for Den Europæiske Union, 2021.
([24]) Det andet element i definitionen af »skovrydningsfri« i artikel 2, nr. 13), litra b), hvorefter relevante produkter, som indeholder træ eller er fremstillet ved brug af træ, skal være høstet uden at forårsage skovforringelse, falder uden for anvendelsesområdet for dette kapitel, der specifikt omhandler definitionen af landbrugsmæssig anvendelse.

I betragtning 36 til forordningen om skovrydningsfrie produkter forklares det, at Kommissionen bør udarbejde retningslinjer for at klarlægge fortolkningen af definitionen af »landbrugsmæssig anvendelse«, navnlig i forbindelse med omlægning af skove til arealer, hvis formål ikke er landbrugsmæssig anvendelse. I betragtning 31 til forordningen om naturgenopretning ([25]) henvises der også til sådanne retningslinjer.

De vigtigste mål med dette kapitel er derfor følgende:

— at præcisere definitionen af skov, måling af de tekniske parametre, der anvendes til at definere »skov« i henhold til forordningen med hensyn til areal, gennemsnitlig højde og kronedækningsgrad, navnlig i tilfælde, hvor træer grænser op til eller overlapper landbrugsarealer (afsnit 3);

— at præcisere betydningen af »braklagte landbrugsarealer« og »landbrugsplantager« som omhandlet i forordningens artikel 2, nr. 5), navnlig de betingelser, hvorunder landbrugsarealer, der f.eks. er braklagte, ligger brak eller anvendes til visse planteskoler, forbliver under »landbrugsmæssig anvendelse« med henblik på artikel 2 uanset jordkarakteristika, med henblik på at præcisere betingelserne for omlægning af skov til landbrugsareal (afsnit 3 og 4);

— at vejlede om de omstændigheder, hvorunder et areal på trods af et observeret trædække efter den 31. december 2020 (skæringsdatoen i forordningens artikel 2, nr. 13)), bør betragtes som »landbrugsmæssig anvendelse« (afsnit 4);

— at præcisere situationer, hvor et areal, der er omfattet af definitionen af »skov«, ikke bør betragtes som omlagt til »landbrugsmæssig anvendelse«, men til andre arealanvendelser, navnlig:

  — til anden arealanvendelse for at forebygge, minimere, afbøde eller vende den negative indvirkning på biodiversiteten af introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter eller;

  — til delvis naturlige levesteder, der forvaltes ekstensivt (f.eks. ved bevaringsgræsning) som krævet i en bevarings- eller genopretningsplan, der gennemfører forpligtelser i henhold til internationale konventioner om beskyttelse og genopretning af natur og biodiversitet, eller;

  — til forebyggelse af skovbrande eller til udbredelse af vedvarende energi (afsnit 2 og 4.a)

— at give en fortolkning af »landbrugsmæssig anvendelse« i henhold til forordningen under hensyntagen til definitionerne i gældende EU-lovgivning og forklarende bemærkninger, der er vedtaget på internationalt plan (afsnit 4, 4.c og 4.d);

— at præcisere de kombinerede og synergistiske anvendelser af arealer med trædække, der er omfattet af definitionerne i forordningen, f.eks. skovlandbrug, småskovsdrift, silvopastorale systemer og agrosilvopastorale systemer (afsnit 4.d);

— at præcisere forskellige arealanvendelsestyper i samme område og anvendelsen af matrikelkort og matrikelregistre (afsnit 5).

### 2. **Præcisering af omlægning af skov til arealer, hvis formål ikke er landbrugsmæssig anvendelse**

Relevant lovgivning:

*Forordningen om skovrydningsfrie produkter — betragtning 36, artikel 2, nr. 3), 5) og 13) — Definitioner, artikel 3, litra a) — Forbud*

I henhold til artikel 2, nr. 3), i forordningen om skovrydningsfrie produkter forstås ved »skovrydning« omlægning af skov til landbrugsmæssig anvendelse og bør forstås som en ændring i arealanvendelsen fra »skov« som defineret i forordningens artikel 2, nr. 4) (behandles nærmere i afsnit 3) til »landbrugsmæssig anvendelse« som defineret i forordningens artikel 2, nr. 5) (behandles nærmere i afsnit 4, 4.c og 4.d). I denne forbindelse er omfanget af omlægningen til landbrugsmæssig anvendelse irrelevant, og en sådan omlægning betyder, at den råvare, der produceres på sådanne arealer, ikke opfylder kravene, hvis skovrydningen fandt sted efter den 31. december 2020.

Klassificeringen af et område som »skovryddet« er baseret på det objektive kriterium om, hvorvidt skoven er blevet omlagt til en bestemt anvendelse og et bestemt formål, som er uafhængigt af den lovligt registrerede anvendelse og de geografiske grænser for jordlodden eller af spørgsmålet om, hvem eller hvad der ligger til grund for skovrydningen.

([25]) EUT L, 2024/1991, 29.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1991/oj.

I denne forordning betyder omlægning af skov til andre arealanvendelser, der ikke er omfattet af definitionen af »landbrugsmæssig anvendelse«, at denne omlægning ikke er omfattet af definitionen af »skovrydning« (se nærmere oplysninger om »landbrugsmæssig anvendelse« i afsnit 4). Dette omfatter omlægning af skov til områder med byinfrastruktur, f.eks. elledninger, veje, byer og bebyggelser, til andre industrianlæg end landbrug eller til udbredelse af vedvarende energi.

Omlægning af skovarealer er heller ikke omfattet af forordningens definition af »skovrydning«, hvis det primære formål med omlægningen og den efterfølgende arealanvendelse ikke er landbrugsmæssig anvendelse, men f.eks. udbredelse af vedvarende energi, industriel anvendelse, genopretning af biodiversitet, forebyggelse af skovbrande, dyrevelfærd under ekstreme klimaforhold eller forvaltning af invasive ikkehjemmehørende arter. Tilknyttede landbrugsaktiviteter kan finde sted, hvis det er væsentligt for at støtte det primære formål med omlægningen og arealanvendelsen efter omlægningen (se afsnit 4.a), eller hvis landbrugsaktiviteten ikke ændrer den primære anvendelse af skov (se afsnit 4.b).

Ansvaret for håndhævelsen af bestemmelserne ligger hos medlemsstaterne. Når medlemsstaterne anvender disse retningslinjer på individuelle sager, bør de sikre, at der tages behørigt hensyn til de særlige omstændigheder i hver enkelt sag, under hensyntagen til de relevante bestemmelser i traktaten. I tilfælde, hvor aktiviteterne er ubetydelige i betragtning af alle relevante omstændigheder, bør proportionalitetsprincippet overholdes.

### 3. **Definition af »skov«**

Relevant lovgivning:

*Forordningen om skovrydningsfrie produkter — artikel 2, nr. 4) — Definitioner*

I henhold til forordningens artikel 2, nr. 4), betragtes et område som »skov«, hvis følgende karakteristika gør sig gældende:

— **arealer på over 0,5 ha** — dvs. at arealet med træer, der defineres af omkredsen af et kronedække, udgør 0,5 ha eller mere

— **træer af en højde på mere end 5 m** — dvs. at toppen af træerne når en gennemsnitlig højde på 5 m eller mere

— **kronedække på over 10 %** — dvs. at forholdet mellem kronedækket for de træer, der udgør træbevoksningen, og arealet med træer overstiger 10 %.

— **træer, der kan nå disse tærskler på stedet** — dvs. områder med unge træer, der endnu ikke har nået, men forventes at nå et kronedække på 10 % og en træhøjde på 5 m, herunder navnlig områder, der midlertidigt er tomme på grund af rydning som led i en skovforvaltningspraksis eller naturkatastrofer, og som forventes at blive genoprettet

— **med undtagelse af arealer, der overvejende (primært) anvendes til landbrug eller bymæssig bebyggelse** — dvs. at skoven bestemmes både af tilstedeværelsen af træer og fraværet af anden primær arealanvendelse (se nedenfor og også afsnit 4).

*Karakteristikaene for arealet, gennemsnitshøjde og kronedække skal være til stede, eller disse tærskler skal kunne nås samtidig på stedet.*

I forbindelse med forordningen om skovrydningsfrie produkter bør »**bymæssig bebyggelse**« betragtes som den primære anvendelse i forbindelse med f.eks. parker og haver i byområder, uanset om tærsklerne for skovdefinition er nået. Se afsnit 4 for yderligere oplysninger om primær »**landbrugsmæssig anvendelse**«.

Såfremt karakteristikaene i definitionen er opfyldt, omfatter arealer med »skov« bl.a.:

— arealer, der er omgivet af skov eller er snævert forbundet hermed, og som anvendes til skovbrug, f.eks. skovveje, brandbælter og andre små åbne områder, medmindre de er beliggende på deres egen individuelle matrikel;

— arealer, der generelt har været forladt i mere end ti år med foryngelse af træer, der opfylder kriterierne for »skov« (se »braklagte arealer og midlertidigt udtagne arealer« i afsnit 4);

— mangroveskove i tidevandszoner, uanset om dette område er klassificeret som landområde eller ej;

— planteskoler for skovarter, der dyrkes i skovområdet for at opfylde skovejernes egne behov;

— arealer uden for de lovligt udpegede skovarealer, der opfylder kriterierne i definitionen af »skov«.

Definitionen af »skov« omfatter ikke træbevoksninger i landbrugsproduktionssystemer. Yderligere oplysninger findes i afsnit 4.c og 4.d.

## 4. **Definition af »landbrugsmæssig anvendelse« og undtagelser**

Relevant lovgivning:

*Forordningen om skovrydningsfrie produkter — artikel 2, nr. 5) — Definitioner*

I henhold til forordningens artikel 2, nr. 5), betragtes et areal som »landbrugsmæssig anvendelse«, hvis formålet med arealanvendelsen er landbrug.

a) *Præcisering af landbrugsformål*

I henhold til artikel 2, nr. 5), anvendes arealer til landbrugsformål i bl.a. følgende tilfælde:

— landbrugsplantager defineret i forordningens artikel 2, nr. 6) (se afsnit 4.c. for en mere detaljeret vejledning om »landbrugsplantager«)

— braklagte landbrugsarealer — braklagte landbrugsarealer bør betragtes i kombination med »midlertidigt udtagne arealer« som beskrevet nedenfor i dette afsnit

— opdræt af husdyr — dette omfatter arealer med midlertidige eller permanente græsgange samt landbrugsbygninger til opdræt og opstaldning af dyr.

Det skal bemærkes, at kategorierne »landbrugsplantage«, »braklagt landbrugsareal« og »areal til opdræt af husdyr« er en ikkeudtømmende liste over eksempler på »landbrugsmæssig anvendelse«.

I forbindelse med denne forordning bør arealer, der anvendes til landbrug, forstås således, at de omfatter følgende kategorier af arealanvendelse:

— Arealer med midlertidige afgrøder, dvs. alle arealer, der anvendes til afgrøder med en vækstcyklus på normalt mindre end et år, herunder flerårige midlertidige afgrøder.

— Arealer med midlertidige enge og græsgange, dvs. arealer, hvor der dyrkes grøntfoder, eller græs til slåning eller græsning i en periode på mindre end fem år i træk.

— Braklagte arealer eller midlertidigt udtagne arealer, dvs. landbrugsjord, der er i længere hvileperioder før gendyrkning, pastoral anvendelse eller anvendelse til andre landbrugsformål. Dette kan være en del af landbrugsbedrifternes vekseldriftssystem, eller det kan skyldes legitime årsager eller ekstraordinære omstændigheder, f.eks. væbnede konflikter, oversvømmelsesskader, vandmangel, manglende adgang til input, herunder økonomiske, sociale (sygdom, arveproblemer) eller juridiske årsager (retssager osv.). Bemærk: Braklagte arealer eller midlertidigt udtagne arealer bør generelt anses for at forblive under »landbrugsmæssig anvendelse« i [ti] år. Arealet kan dog anses for at forblive under »landbrugsmæssig anvendelse« i længere tid end denne periode, hvis det påvises, at landbrugsaktiviteterne ikke kunne genoptages af en af ovennævnte årsager. Begrundelsen skal dække hele den periode, hvor arealet blev braklagt eller midlertidigt udtaget. Hvis dette dokumenteres, bør arealet fortsat anses for at være under landbrugsmæssig anvendelse, medmindre det officielt er udpeget som skov i henhold til national lovgivning.

— Arealer med permanente afgrøder, dvs. arealer, der dyrkes med flerårige afgrøder, og som ikke behøver at blive genplantet i flere år, normalt i fem år eller mere. Arealer med permanente afgrøder omfatter også arealer, der anvendes til dyrkning af permanente afgrøder under overdækning, som er beskrevet i afsnit 4.b.

— Arealer med permanente enge og græsgange, dvs. arealer, der i fem år eller mere i træk anvendes til græssende dyr eller til foderafgrøder gennem dyrkning eller naturligt.

— Arealer med landbrugsbygninger og gårdspladser, dvs. arealer, der anvendes til drift af landbrugsbygninger (haller, stalde, kældre eller siloer), bygninger til animalsk produktion (stalde, kostalde, fårefolde og fjerkrægårde) og gårdspladser.

— Hvis det kan dokumenteres med tilstrækkeligt afgørende oplysninger, at i) en jordlod var under »landbrugsmæssig anvendelse« som beskrevet ovenfor inden den 31. december 2020, og ii) hvis en producent har besluttet at plante lavskov med kort omdriftstid eller forpligte jorden til midlertidig skovrejsning inden denne dato eller efter denne dato, og jorden ikke falder ind under anvendelsesområdet for en skovforvaltningsplan eller lovgivning, der kræver skovforvaltning eller beskyttelse af skov på den pågældende jordlod, anses en sådan jordlod for fortsat at være under landbrugsmæssig anvendelse med henblik på forordningen om skovrydningsfrie produkter, og producenten kan fortsætte landbrugsaktiviteterne på denne jordlod.

— Ovennævnte kategorier af landbrugsmæssig anvendelse kan også omfatte arealer, der anvendes af landskabselementer, som fremmes af biodiversitets- eller miljøhensyn.

Genopretning, forvaltning af invasive arter, forebyggelse af skovbrande, dyrevelfærd og udbredelse af vedvarende energi

Arealer, der er blevet omlagt til et eller flere af nedennævnte primære formål, bør **ikke** anses for at være omlagt til landbrugsmæssig anvendelse, hvis omlægningen er foretaget med henblik på at:

— forebygge, minimere, afbøde eller vende den negative indvirkning på biodiversiteten af introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter, hvis den er begrænset til, hvad der er strengt nødvendigt og understøttet af forebyggelsesplaner, forvaltningsplaner eller officielle mandater, eller

— forebygge eller minimere og afbøde risikoen for skovbrande, hvis den er begrænset til det strengt nødvendige og understøttes af brandforebyggelsesplaner, skovforvaltningsplaner eller officielle mandater, eller

— sikre overholdelse af dyrevelfærdslovgivningen, hvis opførelsen af strukturer (permanente og ikkepermanente) til opstaldning af dyr er nødvendig for at sikre dyrenes velfærd og er begrænset til det minimum, der er nødvendigt for opførelsen, og hvis denne aktivitet ikke påvirker klassificeringen af de omkringliggende områder som skov, eller

— sikre genopretning og efterfølgende bevaringsforvaltning af økosystemer med høj biodiversitetsværdi (f.eks. visse typer hedeområder, vådområder eller græsarealer), hvis det kræves i en bevarings- eller genopretningsplan (f.eks. en forvaltningsplan for et beskyttet område eller en national eller regional naturgenopretningsplan), der gennemfører forpligtelser i henhold til globale multilaterale aftaler om beskyttelse og genopretning af natur og biodiversitet, f.eks. konventionen om den biologiske mangfoldighed og den globale Kunming-Montreal-ramme for biodiversitet, eller

— udbrede vedvarende energi (f.eks. gennem etablering af vindmølleparker eller solceller)

selv om der kan finde supplerende landbrugsaktiviteter sted, hvis de er væsentlige for at støtte det primære formål med omlægningen og arealanvendelsen efter omlægningen.

b) *Præcisering af den primære arealanvendelse*

I henhold til artikel 2, nr. 4), falder arealer ikke ind under definitionen af »skov«, hvis de overvejende (primært) anvendes til landbrug.

**I forbindelse med forordningen om skovrydningsfrie produkter** bør »**landbrugsmæssig anvendelse**« med hensyn til de undtagelser, der er omhandlet i definitionen af »skov« i artikel 2, nr. 4), anses for at være den primære anvendelse, i følgende ikkeudtømmende liste over tilfælde:

— Sæsonbestemt (f.eks. sommergræsning) eller midlertidig silvopastoral græsning i trædækkede områder, der ikke falder ind under kategorien primærskove (f.eks. på delvis naturlige græsgange eller på naturlige græsgange med skiftende trædække).

— Hvis silvopastorale metoder eller landbrugsmetoder på grund af klimatiske forhold (f.eks. midlertidigt snedække) er begrænset til en bestemt periode af året, kan de betragtes som den primære anvendelse.

— Etablering af beskyttende grupper af træer til forskellige miljø- eller biodiversitetsformål på et areal, der overvejende anvendes til landbrugsformål (f.eks. græsning), selv om arealet når tærsklerne i definitionen af »skov«.

Disse tilfælde adskiller sig fra tilknyttede landbrugsaktiviteter i forbindelse med omlægning med henblik på genopretning eller forvaltning af invasive ikkehjemmehørende arter, som ikke falder ind under »landbrugsmæssig anvendelse« (se ovenfor).

I forbindelse med forordningen om skovrydningsfrie produkter bør **»landbrugsmæssig anvendelse«** derimod **ikke** anses for at være den **primære** anvendelse, hvis der f.eks. er tale om mindre produktion af sideprodukter (f.eks. kaffe) og lejlighedsvis ekstensiv eller lejlighedsvis mindre græsning i skove, så længe produktionen og de dermed forbundne aktiviteter ikke har en skadelig indvirkning på skovhabitatet.

c) *Definition af »landbrugsplantage«*

Relevant lovgivning:

*Forordningen om skovrydningsfrie produkter — artikel 2, nr. 6) — Definitioner*

»Landbrugsplantager« er omfattet af definitionen af »landbrugsmæssig anvendelse« i forordningens artikel 2, nr. 5).

I definitionen af »landbrugsplantage« i forordningens artikel 2, nr. 6), henvises der for det første til »arealer med træbevoksninger i landbrugsproduktionssystemer, f.eks. frugtplantager, oliepalmeplantager, olivenplantager«, som henviser til dyrkede arealer med permanente afgrøder som beskrevet i afsnit 4.

For det andet henvises der i denne definition til »skovlandbrugssystemer, hvor afgrøder dyrkes under trædække«, som forklares i afsnit 4.d og skal læses sammen med undtagelsen, hvor den primære arealanvendelse ikke ændres. I forordningens artikel 2, nr. 6), præciseres det endvidere, at alle plantager af relevante råvarer, bortset fra træ, er omfattet af udtrykket »landbrugsplantage«, og at disse plantager derfor er omfattet af definitionen af »landbrugsmæssig anvendelse«.

Endelig fastsættes det i forordningens artikel 2, nr. 6), at landbrugsplantager ikke er omfattet af definitionen af »skov«. Det betyder, at de arealer, der opfylder kriterierne for landbrugsplantager, ikke er omfattet af definitionen af skov, selv når de omfatter træer som f.eks. gummi- eller oliepalmer.

d) *Præcisering af »skovlandbrugssystem«*

Relevant lovgivning:

*Forordningen om skovrydningsfrie produkter — betragtning 37, artikel 2, nr. 6) — Definitioner*

Ifølge FAO's dokumenter ([26]) er »skovlandbrug« et kollektivt navn for arealanvendelsessystemer og -teknologier, hvor træagtige flerårige planter (træer, buske, palmer, bambus osv.) bevidst anvendes på samme arealforvaltningsenhed som landbrugsafgrøder og/eller -dyr i en form for rumlig eller tidsmæssig rækkefølge. I skovlandbrugssystemer er der både økologiske og økonomiske interaktioner mellem de forskellige komponenter. Der er to grundlæggende skovlandbrugssystemer: simultane og sekventielle. Simultane systemer består af træer og afgrøder eller dyr, der vokser eller opdrættes sammen på det samme stykke jord, mens afgrøder og træer i sekventielle systemer skiftes til at optage det meste af det samme rum, hvilket minimerer deres konkurrence.

([26]) FAO 2003. Multilingual Thesaurus on Land Tenure. Kapitel 7. Land in an agricultural, pastoral and forestry context.

Skovlandbrug kan også henvise til specifikke skovbrugsmetoder, der supplerer landbrugsaktiviteter, f.eks. ved at forbedre jordens frugtbarhed, mindske jorderosion, forbedre forvaltningen af afvandingsområder eller give husdyr skygge og mad ([27]).

Betragtning 37 minder om, at skovlandbrugssystemer ifølge FAO's definitioner ikke betragtes som skove, men som landbrugsmæssig anvendelse, og at de omfatter forskellige systemer, f.eks. systemer, hvor afgrøder dyrkes under trædække, samt agrosilvikulturelle systemer, silvopastorale systemer og agrosilvopastorale systemer.

Eftersom definitionen af »skov« i forordningens artikel 2, nr. 4), udelukker arealer, der overvejende anvendes til »landbrugsmæssig anvendelse«, kan det udledes, at arealer, der overvejende anvendes under »skovlandbrugssystemer« til de formål, der er anført i betragtning 37, ikke betragtes som »skov«. I dette tilfælde og i forbindelse med forordningen skal disse arealer betragtes som arealer, der anvendes til »landbrugsmæssig anvendelse«. Med hensyn til tilknyttede landbrugsaktiviteter, herunder skovlandbrugsaktiviteter i forbindelse med genopretning, henvises til afsnit 2.

### 5. **Præcisering af arealanvendelse i tilfælde af flere arealanvendelsestyper i samme område og anvendelse af matrikelregistre og matrikelkort**

Hvis en jordlod både indeholder et areal, der falder ind under definitionen af »skov«, og et areal, der anvendes til »landbrugsmæssig anvendelse«, skal de to arealer betragtes særskilt. Det areal, der opfylder kriterierne i definitionen af »skov«, er omfattet af forordningens anvendelsesområde, mens det areal, der opfylder kriterierne for »landbrugsmæssig anvendelse«, ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde med hensyn til omlægning.

Hvorvidt den del af arealet, der anvendes til landbrug, er større end den del af arealet, der betragtes som skov i henhold til definitionen, er ikke relevant. Hvis en ejendom på 10 ha f.eks. har et areal på 2 ha, der kan betragtes som skov efter objektive kriterier, og 8 ha, der dyrkes til landbrugsformål, klassificeres de 2 ha skov som skov, selv om arealet kun udgør 20 % af den samlede ejendom.

Ved vurderingen af, om en bestemt jordlod udgør skov, bør de faktiske skovegenskaber have forrang for betegnelsen i matrikelregistre og matrikelkort. Til påvisning af tidligere landbrugsmæssig anvendelse kan matrikelregistre og matrikelkort være yderligere elementer, der supplerer satellitdataene. Skovforvaltningsplaner og registre over udpegede skovområder kan desuden være nyttige, når det skal afgøres, om et areal er en skov uden nuværende trædække, navnlig hvis området er midlertidigt ubevokset uden trædække på grund af skovforvaltningspraksis, naturkatastrofer eller de første års skovrejsning. EU-observatoriet ([28]), som Kommissionen stiller gratis til rådighed, er et værktøj, som alle interessenter kan bruge til at se det globale skovdække i 2020. Observatoriet er imidlertid ikkeeksklusivt, ikkeobligatorisk og har ingen juridisk værdi. Offentlige og private interessenter kan anvende alle kort eller andre data, som de finder passende, med henblik på deres due diligence-undersøgelse eller -kontrol.

([27]) FAO World Programme For The Census Of Agriculture 2020, bind 1, s. 120, punkt 8.12.12 og 8.12.13.

([28]) EU Observatory on Deforestation and Forest Degradation: https://forest-observatory.ec.europa.eu/forest/gfc2020.